SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 31, П'ЯТНИЦЯ, 1 СЕРПНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 31, FRIDAY, AUGUST 1, 2014 $2.00

НА ТЕМИ ДНЯ

Почалася депутатська „доторканість“

Петро Часто

На минулому тижні у Верховній Раді почалася депутатська „доторканість“ – в буквальному розумінні слова: дістав по пиці головний комуняка України Петро Симоненко. І в жодній газеті ніхто у цьому випадку не дорікнув, що застосовувати кулаки в сесійній залі – нечемно. Щодо цього неприємного, з безсовісними очима чоловічка – досить чемно. Інша річ, що навіть привселюдні ляпаси – замала кара для депутата, котрий за багато років у парляменті України вкрив себе чорною славою ворога незалежної Української держави і українства.

Який же куций розум і яку продажну душу треба мати, щоб в обставинах, коли цілий світ засуджує Москву за розв'язану на сході України війну, підтримувати не жертовних захисників української землі, а саме російського аґресора. З численних московських брехень про цю війну П. Симоненко вибрав для повторення в парляменті найпідлішу: мовляв, бійці з українських батальйонів убивають мирних мешканців Донбасу, вибирають з убитих їхні органи і продають. Що на це можна було відповісти цьому московському прихвосневі, крім як затопити йому в пику?

А наступного дня таке ж „висловлення почуттів“ чекало на депутата від Партії Реґіонів Миколу Левченка – як то кажуть, молодого та раннього україножера і одного з аґентів московського впливу в Україні.

Словом, легко може склалися враження, що за цим дуже відповідним ставленням депутатського товариства до П. Симоненка і М. Левченка стоїть якась загальніша і давно назріла тенденція до очищення Верховної Ради від шкідників з мандатами „слуг народу“.

Це враження посилила важлива подія 24 липня: голова Верховної Ради Олександер Турчинов оголосив про розпуск парляментської фракції від Комуністичної партії. З таким багатообіцяючим додатком: „Сподіваюся, що ніколи більше комуністичних фракцій в українському парляменті не буде“. Щоправда, річ була не лише в неґативному ставленні депутатської більшости до комуністів, а й у тому, що їхня зграя в останні дні помітно поріділа, і О. Турчинов, котрий ще в квітні виступив з вимогою заборони КПУ, добре скористався з цього, подавши 22 липня на розгляд законопроєкт, згідно з яким фракцію слід розпускати, якщо її чисельність є менша, ніж у попередньому складі. Проєкт став законом, 23 липня його підписав Президент Петро Порошенко.

І ще важливіша подія з 24 липня: в Окружному адміністративному суді Києва відбулося перше судове засідання про заборону діяльности Комуністичної партії в Україні – на підставі зібраної Генеральною прокуратурою і

(Закінчення на стор. 18)

Евросоюз вдарив санкціями по економіці Росії

Віталій Єреміца
Радіо „Свобода“

БРЮСЕЛЬ. – Комітет постійних представників держав Евросоюзу при евроустановах 29 липня вперше ухвалив рішення про впровадження щодо Росії галузевих санкцій. Набуття чинности цих санкцій навіть не потребуватиме додаткового скликання европейських провідників та голів урядів: події останніх тижнів розвіяли всі сумніви щодо ролі Росії в насиллі та аґресії.

Погрози об'єднаної Европи на адресу Росії щодо того, що їй доведеться дорого поплатитися за розпалювання насилля в Україні та анексію Криму, стають реальністю. Европейська комісія запропонувала впровадити обмеження доступу російських банків до европейського ринку капіталів, накласти ембарґо на зброю й товари подвійного призначення, заборонити експорт до Росії обладнання й технологій, зокрема у сфері видобування нафти, розробки арктичних родовищ і сланцевого газу.

Основна увага зосереджена на санкціях у фінансовому секторі, які мають на меті обмежити доступ европейських капіталів на російський ринок, зокрема накласти заборону на купівлю-продаж европейських бондів державними банками Росії.

Як підрахували економісти, ці санкції впроваджуються у той час, коли російська економіка й без того засвідчує істотний спад. З минулого року її зростання уповільнювалося, а нині Росія, як свідчать статистики, постала на порозі рецесії. Санкції будуть відомі у деталях після їх публікації в офіційному журналі Евросоюзу після перекладу їх на всі мови співдружности.

Це донині нечуваний крок, до якого ЕС підштовхнули три події останніх днів. Перше – збиття міжнародного пасажирського літака. Друге – продовження після цієї катастрофи постачань важкого озброєння проросійським сепаратистам. І останнє – складнощі, створювані у доступі міжнародним фахівцям на місце падіння „Боїнґа“.

Дипломати додали до „чорного списку“ вісім нових імен, з яких чотири особи наближені до російського президента Володимира Путіна. Також у цьому списку значаться три компанії, зокрема кримські компанії. Це новий список тих, кому буде заборонено видавати візи та чиї активи у ЕС будуть конфісковані. Перегляд цих санкцій може відбутися через три місяці, однак, не йдеться про можливе скасування.

Коаліція розпалася, Яценюк подав у відставку

КИЇВ. – 24 липня голова Верховної Ради Олександер Турчинов оголосив про припинення діяльности створеної 27 лютого парляментської коаліції „Европейський вибір“, до складу якої увійшли 262 народних депутати. Фракції „УДАР“ та „Свобода“ заявили про вихід з коаліції і подали відповідні документи, які підтверджують рішення народних депутатів з особистими підписами.

Президент Петро Порошенко зробив з цього приводу заяву. На його думку, вихід народних депутатів з коаліції не має паралізувати роботу парляменту. Як відомо, відповідно до Конституції України, в разі, якщо протягом 30 днів не буде створено нової коаліції, це дає підстави президентові розпустити Верховну Раду. 24 лип-

(Закінчення на стор. 5)

Розпочато оновлення площі біля пам'ятника Тарасові Шевченкові

Яро Бігун

ВАШІНҐТОН. – Через тиждень після святкування 50-ліття пам'ятника Тарасові Шевченкові у столиці США почалося оновлення площі довкола монумента, на стан якої звертала увагу „Свобода“ 13 квітня і 9 травня.

Головний підрядник – Служба Національних парків – зняв покриття площі довкола монумента. Робітники замінять покриття, встановлене 50 років тому. Адже за цей час бетон дістав тріщини і вимагає оновлення. Ремонтні роботи тривають.

Оновлення площі довкола монумента Тараса Шевченка. (Фото: Яро Бігун)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Конфлікт в Україні визнано війною

КИЇВ. – 22 липня Міжнародний комітет Червоного Хреста (МКЧХ) визнав, що Україна перебуває у стані війни. Це відкриває можливість для звинувачень у військових злочинах, у тому числі й щодо катастрофи з малязійським Боїнґом. МКЧХ є хранителем Женевських конвенцій, що встановлюють правила ведення війни. ООН спирається на думку Червоного Хреста щодо того, коли насильство перетворюється на війну. МКЧХ не зробив жодної публічної заяви з цього приводу, аби не образити Україну і Росію, називаючи конфлікт громадянською війною чи то актом зовнішньої аґресії. Однак зробив це у приватному порядку і поінформував учасників конфлікту. Підозрювані у розпалюванні війни можуть бути заарештовані за кордоном. *(„Українська правда“)*

Польща підтримала Україну

ВАРШАВА. – 24 липня Польща відклала проведення запланованої на початок наступного року низки культурних заходів, що мали відкрити „Рік Польщі в Росії“ і „Рік Росії в Польщі“. Міністер закордонних справ Польщі Радослав Сікорський заявив, що ці пляни відкладені („і надовго“) у зв’язку з санкціями Европейського союзу через порушення територіяльної цілісности України. Останнім часом Польща стала одним з найгостріших критиків дій Росії, починаючи від незаконної окупації й анексії Росією українського Криму й до початку боїв проросійських збройних сепаратистів за активної підтримки Москви проти України. *(Радіо „Свобода“)*

Засновано орден Героїв „Небесної сотні“

КИЇВ. – 22 липня Президент України Петро Порошенко підписав закон про заснування ордену Героїв „Небесної сотні“ для відзначення осіб за громадянську мужність, патріотизм, відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, активну благодійну, гуманістичну, громадську діяльність в Україні, самовіддане служіння українському народові, виявлене під час Революції гідности, інших подій, пов’язаних із захистом незалежности, суверенітету і територіяльної цілісности України. Кабінетові міністрів доручено утворити комісію з проведення всеукраїнського конкурсу на найкращий ескіз знака ордена, залучивши до її складу, зокрема, представників громадських об’єднань та активістів – учасників Революції гідности. *(„Українська правда“)*

Скоєно замахи на посадників

КРЕМЕНЧУК, Полтавська область. – 26 липня вранці невідомі вбили посадника міста Кременчук Олега Бабаєва, а вночі інші зловмисники вистрілили в будинок посадника Львова Андрія Садового з ґранатомета. О. Бабаєв був президентом футбольного клюбу „Ворскла“, депутатом парляменту від Блоку Юлії Тимошенко. Вранці О. Бабаєв виїхав автом від свого будинку, поруч з ним пригальмував інший автомобіль, з якого було зроблено три постріли. В будинку А. Садового під час нападу ніхто не постраждав, бо А. Садовий з родиною виїхав на вихідні дні в Карпати. 29 липня участь в похороні О. Бабаєва взяли близько 50 тис. осіб. *(„Українська правда“)*

Вояки прибули до Запоріжжя

ЗАПОРІЖЖЯ. – 41 український вояк з 51-ої механізованої бриґади перебуває у Запоріжжі. 25 липня вояки перейшли кордон і потрапили на територію Росії. Міністерство оборони України оголосило про службове розслідування у зв’язку з повідомленнями про перехід військових до Росії. До Запоріжжя також своїм ходом прибув 21 службовець з 24-ої механізованої бриґади (Яворів, Львівщина). Вояки сказали, що їхній командир покинув їх на полі бою, вказавши напрям на Запоріжжя. Вояки, яких тривалий час обстрілювали „Ґрадами“, вийшли з оточення без набоїв і харчів. Серед них багато контужених. Їх доправили на територію 55-ої окремої артилерійської бриґади, де перебувають вояки, що повернулися з Росії. З ними працюють кіровоградські психологи, проводить слідчі дії прокуратура. Ці люди не вважаються затриманими. *(УНІАН, Бі-Бі-Сі)*

Хроніка бойових дій

Оперативна інформація інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони

26 липня – Під час обстеження звільненого Лисичанська була знешкоджена група снайперів. Їхні позиції були обладнані у залізобетонному бункері. Також у Лисичанську українські військові виявили великий арсенал зброї та набоїв російських найманців. Трофеями стали вантажівка з ракетами до зенітно-ракетного комплексу „Стріла-10“, міномети та гармати. Головним трофеєм українські десантники вважають снайперські ґвинтівки нового покоління, виготовлені у Російській Федерації. Протягом доби терористи здійснили 23 обстріли блокпостів та позицій підрозділів України. Обстріл позицій прикордонного підрозділу та пункту пропуску „Довжанський“ постійно кореґувався за допомогою російських безпілотників. В результаті обстрілів російських найманців у Дебальцевому на міському ринку виникла пожежа, у Артемівському районі пошкоджено сільськогосподарську техніку, зруйновано зерносховище, у Горлівці знеструмлено водогін, без води залишилися житловий масив „Сонячний“, Микитівський район та виправна колонія ч. 57.

Бойовики продовжують мінувати та руйнувати об’єкти інфраструктури в підконтрольних населених пунктах.

27 липня – Ситуація в зоні АТО (Антитерористичної операції) та на державному кордоні з Росією залишається напруженою. Українські військові продовжують наступ на захоплені бойовиками території. Підрозділи України вже вийшли на околиці Горлівки і продовжують знищення бандформувань. Протягом доби бойовики скоїли 31 обстріл блокпостів та позицій підрозділів України в районах населених пунктів Луганськ, Нова Петрівка, Авдіївка, Олександрівка, Маринівка, Дебальцеве, Горлівка, Мар’янівка, Кожевня, Андріївка, Старобешево, Камишуваха, Мирна Долина, Стукалова Балка, Діброва, Червонопартизанськ, Григорівка. На українсько-російському кордоні Росія продовжує нарощувати угрупування військової техніки та підрозділів Збройних сил. Було зафіксовано дві колони автомобільної техніки, які рухалися в напрямку прикордонного міста Гуково Російської Федерації. Всього проїхало 28 автомобілів, вісім танків, 10 бойових машин піхоти та дев’ять артилерійських установок.

До Ростова-на-Дону Російської Федерації прибули два додаткових батальйони найманців з Кавказу. За оперативною інформацією, їх плянують переправити в Україну. Росіяни продовжують повітряну розвідку у прикордонних районах. Намагаючись залякати місцеве населення, терористи обстрілюють житлові квартали з танків, які мають державну символіку України.

28 липня – В результаті запеклих боїв підрозділи Збройних сил України оволоділи ключовою висотою Савур-Могила. Ця висота є стратегічною точкою на кордоні Луганської, Донецької та Ростовської областей Росії. Саме з неї терористи довгий час обстрілювали українських військових та ряд населених пунктів, зокрема, Маринівку. Відкрито коридор для забезпечення частин та підрозділів, які тривалий час героїчно стримували ворога та не допускали переходу через кордон нових партій зброї і найманців з Росії. Воїни-десантники були фактично відрізані від основних сил АТО. Їх позиції перебували під постійним щільним вогнем ворога. У результаті обстрілу два прикордонники поранені. , значні ушкодження завдані адміністративний будівлі пункту пропуску та спостережній вежі. У селищі Красний Кут та перед містом Красний Луч диверсанти замінували мости. Бойовики облаштовують нові вогневі позиції. У місті Торез російські найманці відібрали у місцевого населення сім авт. 27 липня під час виконання редакційного завдання, кореспондент „Еспресо TV“, громадянка Польщі Б’янка Залевська отримала важкі травми. Її вивезли вертолетом до Харкова.

Збройні сили України ведуть активні наступальні дії на райони, тимчасово підконтрольні російським найманцям.

Учора літаки завдали удари по скупченнях терористів, знищивши велику кількість бронетехніки та живої сили бойовиків.

Тривають бої за повне звільнення Первомайська та Сніжного, що дозволить оточити та знешкодити донецьке та горлівське угруповання терористів. Підрозділи десантних військ провели рейди в напрямку селищ Рідкодуб, Логвіно та Тернове. Там знищено блокпости та вогневі точки супротивника. Відступаючи, терористи 24 рази обстріляли блокпости та позиції підрозділів Збройних сил України в районах населених пунктів Луганськ, Новий Світ, Маринівка, Амвросіївка, Комісарівка, Придорожне. З населеного пункту Черніков Російської Федерації з мінометів та гаубиць обстріляно прикордонний пункт пропуску „Довжанський“ в Луганській області. Загалом по українським прикордонникам було випущено понад 250 набоїв. В результаті обстрілу вбито чотирьох та поранено двох прикордонників.

Поблизу села Новий Світ українські військові прийняли бій з групою бойовиків. Під час бою вдалося знищити групу снайперів. Продовжується відновлення трансляції українських телеканалів у звільнених населених пунктах.

29 липня – За останню добу терористи кілька разів атакували Савур-Могилу, яку зайняли українські військові. Вони успішно відбили всі атаки. В результаті знищено понад 100 бойовиків, 10 одиниць бронетехніки та 12 артилерійських установок. За інформацією Державної прикордонної служби, вогневу підтримку терористів під Савур-Могилою здійснювали російські військові з району села Новоолександровське. Установки „Ґрад“ стріляли з відстані 200-300 м від кордону. Також протягом останньої доби сили АТО, рухаючись у Первомайському напрямку, звільнили населений пункт Степанівка. Українські військові увійшли до Шахтарська і Тореза на Донеччині та Лутугиного на Луганщині. Тривають бої за повне звільнення міст Первомайська та Сніжного. Артилерія Збройних сил України здійснила п’ять масованих вогневих ударів по позиціях терористів, які були розміщені поза населеними пунктами. У результаті знищено значну кількість бойовиків та броньованої техніки.

Продовжуються обстріли сил АТО з території Росії. За минулу добу були обстріляні позиції українських військових поблизу селища Станиця Луганська, прикордонний пункт пропуску „Красна Талівка“ та позиції на Савур-Могилі. Протягом доби загинуло 10 військовослужбовців України, 55 отримали поранення. Усі поранені доставлені в медичні заклади, їм надана відповідна медична допомога. Триває зосередження військ Росії поблизу українського кордону. На околиці російського села Подол-Гора, за сім кілометрів від кордону, розташовано військовий табір. На летовищі міста Валуйки (18 кілометрів від кордону), навпроти відділу прикордонної служби „Тополі“, виявлено базування 29 вертолетів та двох військових літаків. На трасі М-04 виявлено переміщення тягачів з 10 танками та автомобілями „Урал“ у напрямку кордону з Луганською областю. Значні угрупування російських військ зосереджені навпроти інших ділянок кордону.

Для прикриття морської ділянки державного кордону в Азовському морі несуть службу сім корабельних тактичних груп Морської охорони України. Терористи продовжують руйнувати інфраструктуру. У Донецькій області вони підірвали залізничні колії перегону Позникове-Торез, а також пішохідний міст під Харцизьком.

30 липня – В селі Берестове Артемівського району від міни, яку залишили відступаючі терористи, загинула жінка і отримали поранення вісім дітей, у тому числі річне немовля. Підтвердилась інформація про те, що вчора терористи вбили дитину, ще 10 осіб поранили. Сталося це під час обстрілу автобусу, на якому мешканці Донецька намагалися виїхати у безпечний район. На місці падіння збитого малязійського літака терористи обладнали бойові позиції, стягнули велику кількість важкої артилерії та замінували підходи до цієї території. Збройні сили України звільнили від російських найманців Авдіївку Донецької області. Тривають бої за звільнення Первомайська.

ТОЧКА ЗОРУ

„Президентській" партії у парляментських виборах буде непросто

Костянтин Матвієнко

Якщо спробувати скласти піраміду цілей, що їх переслідує Росія у війні проти України, то першою, фундаментальною, ґльобальною, стратегічною такою метою стане знищення України як історичного та геополітичного явища. „Це навіть не держава" – так говорив Володимир Путін молодшому Джорджеві Бушеві у Букарешті в квітні 2008 року. Так у Москві мислили завжди, бо Україна самим фактом свого існування заперечує усі мітологеми російськости, які лише придумали її апологети. Україна є родовою травмою російської ідентичности.

Ґльобальна мета окупанта – знищити Україну в усіх історичних часах – вже недосяжна. Самодостатність України як країни і суспільства доведена Майданами у 2004 та 2014 роках і теперішньою війною. Відтак аґресор вестиме війну задля цілей нижчих за єрархією.

Перша з них – це зупинка соціяльно-економічного та соціо-культурного поступу України. Задля цього Росія прагне завдати максимальних матеріяльних збитків виробничій, транспортній та соціяльній інфраструктурі України, щоб відволікти проблемні для держави і приватного сектору фонди на її відновлення.

Постійний терор мирного населення покликаний спричинити параліч суспільної та економічної активности, унеможливити для більшости громадян продуктивну працю, перетворивши їх лише на споживачів соціяльної допомоги від держави та від доброчинців. Невдоволення ж громадян від нестачі ресурсів на забезпечення їхніх нагальних життєвих потреб аґресор, за допомогою своєї пропаґанди та аґентів впливу, спрямовуватиме на державні інституції, підприємства та суспільні спільноти – киян, галичан, чужородців, підприємців, громадських активістів. Таким чином він примножуватиме внутрішні конфлікти в Україні, дестабілізуючи її перед усіма типами своєї аґресії – терористичної, економічної, інформаційної.

Для розгортання аґресії на сході України є соціяльна база – бачили, як радіють підлітки на Донбасі збитому днями пасажирському літакові? Втім, забезпечити відтворюваність люмпен-середовища буде дедалі складніше, якщо суспільство і держава докладатимуть зусиль до розвитку виховання та освіти. Для цього треба миру і суспільної злагоди.

Відтак аґресорові потрібна ще й політична дестабілізація України, покликана унеможливити відтворюваність леґітимних державних інститутів. Росія зробила все можливе задля зриву виборів президента. Не досягнувши цієї мети, вона тепер намагається підірвати інститут парляментського представництва. З одного боку, це робиться шляхом створення у самодискредитованому чинному парляменті нових підривних депутатських груп з уламків комуністів, Партії Реґіонів, а також з „незалежних" парляментарів, орієнтованих на російські інтереси. Вони активно займаються шантажуванням українського уряду передусім у питаннях ухвалення актуальних поточних законів. В заручники до цих шантажистів, схоже, потрапляє і Угода про асоціяцію з Европейським союзом, яку Президент не наважується внести на ратифікацію.

З іншого боку, аґресор нарощує інтенсивність та жорстокість бойових дій, унеможливлюючи проведення виборів парляменту на теренах Донбасу, де проживає більшість його населення – передусім у великих містах: Горлівці, Донецьку, Луганську, Макіївці, Сєвєродонецьку та інших. Відсутність їхнього представництва у майбутньому парляменті буде приводом для порушення питання про неналежність цих кресів до Української держави. Там тоді можна буде створити той самий люмпен-заповідник, який направду існував у Донба-

(Закінчення на стор. 19)

З погляду Групи „Першого грудня"

Група авторитетних українських інтелектуалів, відома під назвою „Першого грудня" (В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Володимир Горбулін, Кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський) 23 липня оприлюднила Звернення до Президента України та Верховної Ради. Нижче вміщуємо цей текст.

Героїчну відповідь на російську аґресію чинять наші військові. У боях з терористами гинуть українські захисники, миротворці, мирні люди. На підтримку Збройних сил України постало суспільство: ми вражені численними прикладами волонтерства і добродійної допомоги, яку звичайні люди роблять на користь поранених і покалічених. Власне, маючи на увазі оцих добрих людей, яким на серці лежить добро своїх співвітчизників і цілого народу, і оприлюднюємо дане звернення.

Коли ми бачили справжній, а не декоративний Майдан, то розуміли, що в країні відбуваються зміни. Коли сьогодні бачимо справжній, а не декоративний суспільний порив на підтримку рідної держави, знаємо, що зміни не пройшли марно.

Саме тому звертаємося до Вас, достойний пане Президенте України та шановні члени Верховної Ради, з наполегливим словом. Не допустіть компромісу з майбутнім нашого народу. За жодних обставин. І за жодних виправдань.

Не оберіть лукавої спокуси виправдати політику власних сумнівів потребами національної безпеки. Така неправда призведе до неминучої руйнації довіри людей до можливости змін. Щойно довіра до вас в народі зникне, то зникне ваша політична перспектива.

Не мовчіть, а говоріть з людьми, не бійтеся з ними говорити. Наше суспільство стало досить зрілим, щоб розрізняти правду від неправди. Намагаючись знайти для своїх дій найменші виверти, ви посилюєте неспокій і гнів народу.

Не будьте формальною владою. Будьте владою реальною, яка здатна і охоча прийти на поміч громадянинові України в кожну критичну хвилину, попри відсутність яких-небудь приписів. Це стосується всіх і кожного, від кого залежать рішення, дії та допомога, – і Президента, і глави уряду, кожного політика, урядовця, дипломатів, правозахисників чи лікарів, які рятують життя потерпілих під час війни.

І найважливіше, виконуйте вами обіцяне і почніть жити по-новому.

Насамперед увесь Український народ вимагає негайної ратифікації Угоди про асоціяцію з Европейським союзом. У влади немає ані політичних, ані моральних прав затягувати цей процес. Тверда політична воля здатна дозволити швидко втілити будь-які процедурні чи законодавчі рішення.

Закликаємо Президента України та Верховну Раду України невідкладно і публічно схвалити рішення про проведення дострокових парляментських виборів у нашій державі.

Політичні компроміси, які можуть зберегти мажоритарну складову виборів чи високий прохідний бар'єр для нових політичних сил, є неприпустимі і викличуть спротив.

Закликаємо Президента і Верховну Раду бути свідомими своєї відповідальности.

Український парлямент має пройти давно очікуване очищення. Верховна Рада мусить позбутися тавра зради.

Не зволікайте з цим кроком. Відкрийте двері новій Україні!

(„Українська правда")

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Летовище посилило контролю

КИЇВ. – 30 липня міжнародне летовище „Бориспіль" запровадило додаткові заходи безпеки, які включають контролю за безпекою усіх пасажирів і тих, хто їх супроводжує. На всіх входах прибуття і відправлення встановлюються додаткові пункти контролі, а з метою розмежування потоків пасажирів у зоні прибуття і відправлення. Одна вхідна група працюватиме на вхід до терміналу, інша – на вихід. При цьому на території привокзальних площ, терміналів і в пунктах контролі передбачене посилення заходів безпеки силами Міністерства внутрішніх справ спільно з відповідними підрозділами летовища і суміжних організацій. Адміністрація закликала пасажирів розраховувати час прибуття до терміналів з урахуванням проходження необхідних формальностей. *(Радіо „Свобода")*

Терористи викрали вже 717 осіб

КИЇВ. – З середини квітня бойовики на сході України викрали 717 осіб. Про це 29 липня заявило Управління Верховного комісара ООН з прав людини. Серед них 46 журналістів, 112 правоохоронців, 26 представників Організації безпеки і співпраці у Европі, 22 депутати, п'ять представників прокуратури, два адвокати, двоє суддів, один представник пенітенціярної системи, 481 інших (зокрема 292 жінок і дівчат). Озброєні бойовики затримали 91 представників військових і прикордонників, чотирьох працівників служб безпеки. 437 людей було звільнено. Місце перебування ще 375 осіб залишається невідомим. Верховний комісар ООН з прав людини Наві Пілей повідомила, що декого з викрадених змушували воювати. Є також повідомлення про розстріли під час так званого „воєнного трибуналу". Н. Пілей закликала всі сторони конфлікту покласти край верховенству зброї і відновити повагу до міжнародного права і прав людини. Моніторинґова місія ООН з прав людини заявила, що з середини квітня станом на 26 липня на сході України було вбито щонайменше 1,129 осіб і 3,442 особи поранено. *(Радіо „Свобода")*

Злочинці ділять Крим

ЯЛТА, Крим. – Крим стає популярним місцем зборів російських „злодіїв у законі": в Ялті в одному з готелів під час кримінального „збору" 29 липня затримано 10 „авторитетів" з різних реґіонів Росії, Всі вони причетні до раніше скоєних злочинів. В Криму постійно викрадають і катують журналістів, військових, священників, активістів. Викрадених автомайданівців Олексія Гриценка та Сергія Супруна випустили після незаконного двотижневого утримання. У бандитському полоні залишаються два кінооператори студії „Вавилон-13" Ярослав Пілунський та Юрій Грузинов. *(„Укрінформ")*

Передано нове озброєння

КРЕМЕНЧУК, Полтавська область. – На Кременчуцькому автозаводі 29 липня передано Національній ґвардії нові бронеавтомобілі „Кугуар" і „Спартан". Подібна техніка, призначена для ведення бою в міських умовах, потрібна для виконання спецоперацій у зоні проведення антитерористичної операції. Машини маневрені та легкі в керуванні, тому незамінні для українських військових. Нові бронеавтомобілі випускатимуться на потужностях автозаводу за ліцензією канадсько-еміратської компанії „Streit Group". *(„Укрінформ")*

Українці зібрали майже 139 млн. грн.

КИЇВ. – Станом на 29 липня громадяни надіслали у межах акції „Підтримай українську армію" на рахунки Міністерства оборони України 138.8 млн. грн. З цієї суми 129.8 млн. використані на матеріяльно-технічне, а решта – на медичне забезпечення війська. Лише за допомогою телефонних дзвінків на єдиний номер „565" на підтримку української армії перераховано 33.7 млн. грн. 29 липня мешканці Тернопільщини відправили автобус з предметами першої необхідности та харчами для батальйону територіяльної оборони, котрий перебуває на Донбасі. *(„Українська правда")*

АМЕРИКА І СВІТ

Канада знову посилила санкції

ОТАВА. – 25 липня Прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер оголосив про запровадження нових санкцій проти низки російських компаній – у зв'язку з ситуацією навколо України. Вони зачіпають широке коло компаній російського військово-промислового комплексу, а також фінансового і енерґетичного секторів. Зокрема під санкції підпали „Ґазпромбанк", „Нешекономбанк" і другий за величиною виробник газу у Росії „Новатек". Канадський прем'єр пояснив, що санкції передбачають припинення кредитування російських енерґетичних компаній та фінансових установ, які потрапили у „чорний список". Також Канада поширила санкції на кілька великих російських оборонних компаній, на самопроголошені Донецьку та Луганську „народні республіки" і на низку їхніх представників. *(„Дзеркало тижня")*

Світовий банк в Росії не діятиме

ВАШІНҐТОН. – Офіційний представник Департаменту фінансів США Голі Шулман заявила аґентству Блумберґа, що США не будуть підтримувати проєкти Світового банку в Росії. Канада має намір зайняти таку саму позицію. Канада і США мають понад 20 відс. голосів у Світовому банку. Разом з тим їхньої протидії може бути досить для того, щоб загальмувати виділення кредитів для Росії, сказав колишній співробітник Департаменту фінансів США Скат Моріс. Якщо ж европейські країни займуть подібну позицію, то російські проєкти не будуть виноситися на голосування ради директорів, оскільки не буде шансів на їх схвалення. Західні країни мають більшість голосів у Світовому банку. Зараз у ньому – 10 схвалених проєктів у Росії на загальну суму 668 млн. дол. З них покищо виділено менше половини. У стадії підготування знаходяться ще дев'ять проєктів на 1.34 млрд. дол., включно з проєктами у галузі дошкільної освіти та енерґоефективности. *(„Дзеркало тижня")*

Англія розслідуватиме смерть Литвиненка

ЛОНДОН. – 23 липня Великобританія оголосила, що проведе відкрите розслідування обставин смерти колишнього розвідника КҐБ Олександра Литвиненка, який, вмираючи від отруєння в Лондоні в 2006 році, звинуватив Президента Росії в тому, що саме Володимир Путін віддав наказ про його вбивство. У минулому році британський уряд відкинув клопотання про проведення розслідування вбивства О. Литвиненка, який помер після того, як випив чай, отруєний рідкісним радіоактивним ізотопом, в лондонському готелі. Відмова спричинила звинувачення на адресу Лондона в потуранні Кремлеві, який завжди заперечував свою причетність до смерти О. Литвиненка. Оголошення про перегляд цього рішення надійшло на тлі закликів Прем'єр-міністра Дейвида Кемерона до запровадження жорстких санкцій проти Росії, включаючи заморожування активів найближчих союзників В. Путіна після аварії малязійського літака на території України 17 липня. „Минуло понад сім років з моменту смерти Литвиненка. Я дуже сподіваюся, що це розслідування стане якоюсь втіхою для його вдови", – заявила Міністер внутрішніх справ Великобританії Тереза Мей. *(„Голос Америки")*

Російські опозиціонери – за ґратами

МОСКВА. – 24 липня Московський міський суд призначив опозиціонерам Леонідові Развозжаєву і Сергієві Удальцову покарання у вигляді чотирьох з половиною років позбавлення волі кожного за організацію масових заворушень на Болотній площі 6 травня 2012 року в Москві. Державне звинувачення в ході дебатів сторін просило суд засудити опозиціонерів до восьми років позбавлення волі кожного, а також стягнути з Л. Развозжаєва грошову кару у розмірі 150 тис. рублів за незаконне перетинання кордону. Підсудні та їх захист наполягали на незаконності і політизованості процесу та просили суд винести виправдувальний вирок. *(„Дзеркало тижня")*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Краще було б НАТО, але…

Володимир Горбач

Президент Петро Порошенко в етері Сі-Ен-Ен 21 липня звернувся до Конґресу США з проханням надати Україні статус „основного союзника поза НАТО" (Major Non-NATO Ally). Сильний хід. Асиметрична відповідь на російське вето у справі членства України в НАТО.

Саме такий варіянт реаґування на рішення Букарештського саміту НАТО у 2008 році я пропонував на одному з круглих столів в Укрінформі. Навіть пам'ятаю фразу: „В України не залишається іншого варіянту"…

Це коли наші европейські партнери, члени Альянсу, піддалися на тиск і умовляння Президента Володимира Путіна, а також посилалися на відсутність консенсусу в громадській думці та в політичній еліті України. Букарештський саміт 2008 подарував нам формулу: „Ми дійшли згоди, що ці держави (Україна і Грузія) стануть членами НАТО". Але не сказали коли. Навіть приблизно.

Отож, що воно таке – основний союзник США поза НАТО? Це країни – стратегічні союзники США, які географічно розташовані поза Північноатлантичним реґіоном, тобто не в Европі й не у Північній Америці. Оскільки США, на відміну від Росії, не реґіональна, а ґльобальна сила, то й інтереси та союзники США розкидані по всьому ґльобусу.

Ще у 1989 році Джордж Буш-старший зупинив свій вибір на Японії, Південній Кореї, Австралії, Ізраїлі та Єгипті. Пізніше до них додалися Йорданія, Нова Зеляндія, Арґентина, Багрейн, Таїлянд, Філіпіни, Кувейт, Марокко, Пакистан, і навіть Афганістан (аж у 2012 році).

Як бачимо з переліку країн, це військово-стратегічні союзники, не обов'язково з розвиненими демократіями чи економіками. Проте з договірними взаєминами з США у безпековій сфері.

Важко собі уявити Україну Віктора Януковича у такому статусі. А ось Україну Віктора Ющенка – цілком.

Отож, якби ми вже мали такий договір з США, то чи воювала б нинішня американська адміністрація з ядерною Росією? Мабуть, ні. Вони б просто відмовилися виконувати свої зобов'язання. В односторонньому порядку. І їм би (американцям) за це нічого не було.

Але, чи наважилася б Росія анексувати Крим і воювати на Донбасі? Також ні!

Тим більше, що у випадку статусу союзника США у нас була б зовсім інша армія (і фльота), зовсім інша розвідка й контррозвідка, і цілком вірогідно, трохи інша зброя. Тому я був би зовсім не проти того щоби мати двосторонній договір з США.

Але у нашій частині світу ще нікому не вдавалося укласти такий договір. Тільки у форматі НАТО. Крім того, у випадку членства України у НАТО відмова від виконання союзницьких обов'язків була б кінцем самого НАТО. І ціна питання була б набагато вищою. Тому НАТО, хто б що не говорив, таки краще.

За великим рахунком, нам зараз не доводиться обирати. Нам доводиться рятуватись. У випадку з двостороннім договором з США це набагато швидше, ніж з довгою процедурою набуття членства в НАТО. І ризиків менше. Процедурних.

Можливо, саме в цьому випадку й проявиться наша українська унікальність.

(Експресо ТВ)

Володимир Горбач – головний експерт Інституту Евро-атлантичного співробітництва. Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

„Українські сепаратисти" чи російські окупанти?!

Аскольд Лозинський

У рясних пресових повідомленнях щодо збитого поблизу Донецька „Боїнґа-777" Маляйзійської авіякомпанії, рейс 17, Західні засоби масової інформації, і багато хто навіть з офіційних осіб використовують неточний термін „українські сепаратисти" для означення терористів у Донецькій області. Ця хибно вибрана характеристика створює абсолютно помилкове уявлення про реальну ситуацію.

Термін „українські сепаратисти" має на увазі, що існує значне число етнічних українців або громадян України, які беруть участь у збройному конфлікті, щоб відокремити свій реґіон від України. Ніщо не може бути далі від істини, ніж це твердження! Революціонери часто несуть позитивну конотацію. Загарбники, найманці і терористи – ніколи.

Ще один термін, який помилково використовується в Західних коментарях, це – „громадянська війна". Він є ще більш недоречним. Громадяни України не борються чи вбивають інших громадян України. Російські окупанти вбивають українських та інших етнічних мешканців у двох південно-східних областях України. Термін „українські" може бути застосований лише до сил, посланих до цих двох реґіонів урядом України в Києві, щоб подолати загарбників, захищати місцеве населення і повернути територію, яку загарбники зайняли.

Пригляньмося до псевдоуряду „Донецької Народної Республіки" (ДНР). Її „парлямент", що складається виключно з сепаратистів, вибрав Дениса Пушиліна, громадянина України, головою Верховної Ради ДНР. Д. Пушилін – колишній безробітний. Він кандидував в парлямент України 15 грудня 2013 року, але отримав менше 1 відс. голосів. Призначений „прем'єр-міністром" Олександер Бородай – російський ультра-націоналіст, колишній редактор газети і політичний консультант. Його „міністер оборони" Ігор Ґіркін довгий час служив у російській армії і є полковником розвідки. Минулого тижня Росія прислала на пост „віце-прем'єра з державної безпеки" російського генерал-лейтенанта Володимира Антюфеєва, ветерана російської поліції, учасника збройних кампаній Москви в Латвії, Молдові та Грузії. О. Бородай, І. Ґіркін і В. Антюфеєв не мають абсолютно ніякого взаємозв'язку з Донецьком, крім їх теперішнього місця знаходження. Д. Пушилін подав у відставку 18 липня.

Президентом „Луганської Народної Республіки" є народжений в Росії Валерій Болотов. Він призначив росіянина Марата Баширова виконуючим обов'язки „прем'єр-міністра". М. Баширов народився в російському місті Іжевськ, є російським лобістом і колишнім помічником голови Комітету Ради Федерації Росії з зовнішніх зв'язків.

Склад бойовиків ще гостріший. Дуже небагато місцевих людей беруть участь у військових операціях, тому що „ідеї" сепаратистів підтримує тільки незначна частина населення.

І, нарешті, зброя та інструктори надходять з Росії. „Бук" – самохідні зенітні ракети – є останнім прикладом. Цей російський виріб здатний збити літак на висоті більш ніж 32,000 футів. Раніше українські урядові та вантажні літаки були збиті набагато менш складними ракетами.

Число російських військ на кордоні України з Росією нараховує десь 40-60 тис. осіб. Вони розташовані так, щоб забезпечити проходження російських бойовиків і зброї на українську територію.

На недавній сесії Ради Безпеки ООН з питання трагедії пасажирського літака Маляйзійської авіякомпанії, Постійний представник України при ООН Юрій Серґеєв передбачив розвиток майбутньої російської аґресії: „Зусилля задля рекрутинґу незаконних збройних формувань бойовиків

(Закінчення на стор. 10)

Українці в Італії висловили співчуття

Маріанна Сороневич

РИМ. – Українці в Італії за ініціятиви „Української газети" надіслали листи до послів Нідерляндів, Маляйзії, Австралії, Індонезії, Британії, Німеччини, Бельгії, Філіпін та Канади, у яких висловили співчуття родинам загиблих у „Боїнгу 777" та просили вжити санкції до Росії.

Листа підтримали 16 організацій та об'єднань українських асоціяцій в Італії з Риму, Фріулі, Неаполя, Сіракуз, Венеції, Міляну, Ламеції, Терме та Болонії.

„Ми просимо, щоб міжнародне співтовариство негайно вжило проти Росії санкції третього рівня і надало необхідну військову допомогу Україні для блокування можливих нових кривавих терористичних актів", – закликає українська діяспора в Італії та наголошує на суттєвій участі Росії у війні в Україні.

Українці в Італії принесли квіти та свічки жалоби до Посольства Маляйзії в Римі та Генерального консульства Нідерляндів у Міляні.

Вшанували пам'ять жертв катастрофи

Осип Рожка

Учасники демонстрації протесту у Філядельфії. (Фото: Андрея Филипович)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 18 липня українська громада міста з ініціятиви Комітету людських прав у Філядельфії та організації „Разом" вшанувала жертв позбавленого всякої логіки вбивства залоги і пасажирів маляйзійського літака та вказала на його винуватців. Уляна Мазуркевич, як подав американський часопис „Philadelphia Inquirer" 19 і 20 липня, сказала: „Ми зійшлися, щоб вшанувати пам'ять 300 осіб, яких було замордовано. Одна людина відповідальна за це – Володимир Путін".

Марія Калина від організації „Разом" на вічу пояснила ціль зібрання. Андрій Филипович від Американської організації адвокатів закликав провести повне розслідування міжнародними чинниками, пояснюючи, що невинні жертви лету не мали нічого спільного з конфліктом у цій частині України. Це були невинні люди, життя яких згасло несподівано.

Осип Рошка, колишній редактор „Америки", пригадав присутнім, що в Україні загинули не тільки жертви летунської катастрофи, але й сотні українських вояків та цивільного населення, які були вбиті або поранені проросійськими терористами в цьому конфлікті.

Марта Федорів, яка прибула з Алентавну, Пенсильванія, сказала, що вона була міжнародним спостерігачем в Дніпропетровську під час президентських виборів 25 травня. „Дніпропетровськ є одним з найдальших міст на сході України, близько Донбасу. У Дніпропетровську люди говорили російською мовою і їм ніхто не перешкоджав. Але вони хотіли бути в Україні і багато з них до мене зверталися українською мовою. Це заперечують пропаґандисти з Кремля".

Представник литовців прибув на демонстрацію солідарности з великим литовським прапором. Він заявив, що знає, чого можна сподіватися від Москви.

Демонстрація була висвітлена на всіх телевізійних каналах, а також по радіо та у філядельфійських часописах з світлинами.

Коли демонстранти розійшлися, соняшники, як символ України, залишилися під українським прапором і свідчили про співчуття місцевих українців.

Коаліція розпалася...

(Закінчення зі стор. 1)

ня Прем'єр-міністер України Арсеній Яценюк подав у відставку у зв'язку з розпадом коаліції і бльокуванням урядових ініціятив. Виступаючи у Верховній Раді, він заявив, що в жодному разі не погодиться на коаліцію з „реґіоналами" і комуністами, а оскільки діюча коаліція розвалилася, то він прийняв рішення подати у відставку.

У зв'язку з заявою А. Яценюка про відставку Кабінет міністрів поклав тимчасово виконання повноважень голови уряду на віце-прем'єра – Міністра реґіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Володимира Ґройсмана.

П. Порошенко висловив сподівання, що „гарячі емоції вщухнуть, а гору візьмуть холодний розум та відчуття відповідальности, внаслідок чого увесь Кабінет міністрів продовжить свою роботу".

Речниця Державного департаменту США Джен Псакі повідомила, що А. Яценюк мав телефонну розмову з Державним секретарем США Джоном Кері та поінформував його про відставку. Речниця дала зрозуміти, що події у парляменті не стали несподіванкою для уряду США, адже проведення позачергових парляментських виборів було базою передвиборчої кампанії Президента П. Порошенка.

В. Ґройсман сподівається, що А. Яценюк та нинішній Кабінет міністрів продовжать свою роботу. „Відставка відбувається тоді, коли голосує парлямент", – сказав він. З уряду до Верховної Ради направлено заяву А. Яценюка про відставку з посади прем'єр-міністра.

(УНІАН)

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі „doc".

АМЕРИКА І СВІТ

Схід Европи матиме надійніший захист

БРЮСЕЛЬ. – 24 липня Головнокомандувач силами НАТО в Европі Філіп Брідлав виступив за створення великої військової бази альянсу в польському місті Щецин на березі Балтійського моря. На цій базі пропонується розмістити сили швидкого реаґування. Це питання має бути розглянуто на зустрічі НАТО в Вельсі, але вже зараз його підтримала радник президента Естонії Мерле Майґре. За її словами, глава держави вважає, що у всіх країнах, які межують з Росією, необхідно збільшити присутність і готовність реаґування військ НАТО. „Нам хотілося б, щоб це був підрозділ швидкого реаґування, і щоб там були сконцентровані ті знання і вишкіл, які відносяться до плянів оборони цього реґіону", — сказала М. Майґре. *(Інтерфакс-Україна)*

В Росії загинув Рон МакҐеріті

МОСКВА. – 24 липня американський велосипедист Рон МакҐеріті, який подорожував по Росії, загинув в Іванівській області, на трасі Кострома-Іваново. 60-річного велосипедиста збив водій вантажівки, який зник з місця аварії, але незабаром був затриманий поліцією. Водій був п'яний. Р. МакҐеріті жив у Бостоні. Він відвідав 61 країну за останні 15 років. Пересувався мандрівник на спеціяльно обладнаному швайцарському велосипеді, який дозволяє їхати напівлежачи або лежачи на спині, а також перевозити з собою невеликий вантаж. В день загибелі мандрівник відвідав Кострому, де сказав про свій намір об'їхати всі міста Золотого кільця Росії. Р. МакҐеріті називав себе „посланцем миру". Він вручав головам міст, які відвідував, „листи миру" і вважав своїм обов'язком нагадувати людям про існування добра. *(Радіо „Свобода")*

Американці неґативніше ставляться до Росії

ВАШІНҐТОН. – Результат нового всеамериканського опитування громадської думки, проведеного 18-20 липня компанією Сі-Ен-Ен, показує, що більшість американців вважає, що Росія несе пряму або непряму відповідальність за знищення маляйзійського пасажирського літака авіякомпанії поблизу Донецька. Вже 78 відс. американців неґативно ставляться до Росії. У той же час тільки кожен десятий опитаний вважає, що США повинні вдатися до військових дій, якщо з'являться очевидні свідчення того, що Росія несе відповідальність за збитий літак, на борту якого знаходилися 298 пасажирів і членів екіпажу. Дані опитування говорять про те, що тільки 19 відс. американців позитивно ставляться до Росії. Це у понад два рази менше, ніж 41 відс., відповідно до лютневого опитування. У 2011 році неґативно ставилися до Росії лише 40 відс. американців. *(Радіо „Свобода")*

Варшава скасувала Рік Польщі в Росії

ВАРШАВА. – 24 липня польська Рада міністрів скасувала Рік Польщі у Росії та Рік Росії у Польщі – ці маштабні заходи були заплановані на 2015 рік. У Варшаві такий крок пояснюють намаганням донести до російського суспільства польську позицію щодо аґресивної кремлівської політики в Україні. Речник польського Міністерства закордонних справ Марцін Войцеховський, сказав з цього приводу: „Ми від самого початку залишали за собою право відкласти Рік Польщі в Росії, якщо ситуація в Україні та навколо України ускладнюватиметься". Секретар Громадянського комітету солідарности з Україною Анджей Урбанік сказав, що цей комітет, який об'єднує відомих діячів „Солідарности", ще в квітні звернувся з відповідною вимогою до польського уряду. У справу скасування Року Польщі в Росії активно включилася Йоанна Щепковська – леґендарна польська телеведуча, яка у 1989 році оголосила про завершення комунізму в польській державі. Вона порівнює сучасну ситуацію з подіями в роки воєнного стану у Польщі, коли діячі польської культури бойкотували телебачення і радіо, які були рупором комуністичної пропаґанди. За її словами, мовчання митців прискорило руйнування комунізму. Тому підкреслене мовчання польської культури щодо російської стане виразним сиґналом про те, що саме поляки думають про теперішню Росію. *(Радіо „Свобода")*

Настав час активної контрпропаґанди

14 липня російський телеканал ОРТ вразив навіть звиклих до російської брехні глядачів розповіддю біженки з Слов'янська Галини Пишняк, яка з сльозами на очах розповідала, як вояки Національної ґвардії у Слов'янську прибили трирічного хлопчика на дошку оголошень у присутності тисяч свідків на маминих очах. „Маму тримали і вона дивилася, як дитина спливає кров'ю", – розповіла росіянам Г. Пишняк. Пізніше жодного свідка такої події журналісти у місті не виявили. Але брехня миттю поширилася в Росії, на доповнення інших брехень про жорстокість „бандерівської хунти", яка нібито силою захопила владу у Києві. Міт про розп'яту дитину був обраний як традиційний засіб емоційного впливу на маси. Свого часу у радянському кінофільмі німецький пастор кидав у багаття російську дитину, в іншому – гітлерівець наїздив на хлопчика танком. Тепер росіяни отримують щоденну брехливу інформацію про Україну з телебачення і щиро вірять у вигадки московських репортерів.

Тривалий час відбувался експансія Москви в український інформаційний простір Києва. Глядачів приваблювали ностальгією призабутих фільмів, концертами популярних співаків. Російські телеканали заполонили інформаційний простір Криму та сходу України. В Росії нечисленні незалежні інформаційні засоби були трансформовані різними фінансовими та кадровими хитрощами у невтральні. Або витіснені з етеру Росії, як, наприклад, незалежний телеканал „Дождь".

У Києві прогавили цей підступний процес. Досить пізно, вже під час Евромайдану, частково відключили російські канали, але за кордоном, зокрема в Росії, вплив України досі ще незначний. Ситуація ж вимагає контрдії російській пропаґанді. Це завдання має здійснювати Всесвітня служба „Українське телебачення і радіомовлення", але технічна база її не відповідає вимогам.

У липні на цю обставину звернули увагу у Раді національної безпеки і оборони. Заступник секретаря ради Вікторія Сюмар на своїй сторінці у Facebook написала: „Щодо подання потужного радіосиґналу і впровадження редакції російською мовою для того, щоб пояснювати позицію Києва, є всі можливості. Україна нарощує свою інформаційну присутність за кордоном, зокрема завдяки мовленню російською мовою".

Виявляється, можна створити систему інформування і частку такого мовлення може становити контрпропаґанда. Це має бути високоякісний продукт. Не можна копіювати практику брехні, яку узяли як основне знаряддя російські репортери. Сила української позиції у світі полягає у правді, у прозорості. Таким має бути й зміст контрпропаґанди. Вести її можуть також закордонні українці. Українські видання західного світу можна надсилати не тільки до України, а й до українських об'єднань в Росії. Слід заохочувати російських українців більше користуватися інтернетом, який тепер значно ближчий до правди, ніж телебачення. Не всі американські урядовці та громадські діячі через особливості свого життя усвідомлюють суть і небезпеку російської інформації про Україну. Треба їм пояснювати.

7 липня Президент України Петро Порошенко провів зустріч з членами Національної ради телебачення і радіомовлення, на якій ще раз повторив свою вимогу захистити українство і світ від російської брехні, розгорнути контрпропаґанду. Настав час діяльно допомогти йому.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Найдавніший пам'ятник Києва

Левко Хмельковський

Пам'ятник св. Володимирові Великому у Києві.

Уже 160 років стоїть у Києві пам'ятник св. Володимирові Великому, який навернув Київську Русь до Христа. Пам'ятник було відкрито 10 жовтня 1853 року на території, де були виноградники Михайлівського Золотоверхого монастиря. Її називали Михайлівською (рідше Олександрівською) гіркою.

Насправді цей пам'ятник був другим вшануванням святого, тому що 15 вересня 1802 року біля джерела „Хрещатий ручай" за проєктом головного архітектора Києва Андрія Меленського було встановлено 18-метрову колону з написом „Святому Володимирові – просвітителеві Росії". У 1804 році Митрополит Серапіон дав розпорядження щороку здійснювати хресний хід від Софіївського собору до джерела і святити його воду.

Тепер цей монумент вважають пам'ятником надання місту Маґдебурзького права.

У 1829 році Київ відвідав цар Микола I і коли він оглядав схили Дніпра генерал-губернатор Петро Желтухін звернувся до нього з пропозицією встановити пам'ятник св. Володимирові. Через три роки, 11 жовтня 1932 року, з тією ж справою до царя звернувся новий генерал-губернатор Василь Левашов. Цього разу Микола I дав згоду.

Одночасно почалися заходи з спорудження університету (Інституту права), і навіть йшли мова про встановлення пам'ятника біля нього, де тепер стоїть Тарас Шевченко.

Президент Академії мистецтв Олексій Оленін доручив створення проєкту столичному скульпторові українського походження Василеві Демут-Малиновському.

20 травня 1833 року на засіданні ради Академії мистецтв В. Демут-Малиновський подав перший проєкт пам'ятника. Св. Володимир тримав хрест і стояв на п'єдесталі у вигляді скелі, з обох боків якого били фонтанчики. У 1835 році цар був невдоволений цим варіянтом і відіслав проєкт на вдосконалення.

Микола Пименов запропонував свій проєкт, на якому св. Володимир стояв у спокійній позі, тримаючи хрест і меч. Унизу були сім янголів.

У 1835 роботу передали Олександрові Тонові. Він запропонував восьмикутну каплицю візантійського стилю, на ній – у повний зріст св. Володимир, внизу – чотири евангелісти. Було схвалено використати п'єдестал О. Тона й скульптуру В. Демут-Малиновського, який захворів і 1846 року помер. Модель скульптури не збереглася.

Микола I роботу передав баронові Петрові Клодту фон Юрґенсбурґові. У 1851 році скульптор приїхав до Києва. Почалося підготування гірки до встановлення пам'ятника, зокрема мурування стовпа під постамент, зміцнення схилів. 24 березня 1853 чавунні деталі п'єдесталу доставили водою з Калуги.

Скульптуру, відлиту у Санкт-Петербузі, потягом везли до Москви, а далі кіньми до Києва. Її супроводжував особисто П. Клодт. Дорогу розмили дощі, і візники залишили обоз. П. Клодт кілька діб охороняв скульптуру.

Перспектива будівництва пам'ятника викликала різкий спротив Митрополита Філарета. Церква була проти подібних зображень святих. Зрештою він погодився на пам'ятник за умови затвердження в липні 1853 року проєкту будівництва Володимирського собору. 10 жовтня 1853 року пам'ятник було урочисто відкрито. Презентацію монумента поєднали з відкриттям Ланцюгового мосту через Дніпро 15 жовтня 1853 року.

З часом Володимирська гірка стала парком у його теперішньому вигляді. Певний час чавунну поверхню постаменту фарбували у білий колір. Намагалися підсвічувати пам'ятник газовими горілками. У 1895 році за гроші мецената, відомого київського підприємця Семена Могильовцева було встановлене електричне підсвічування хреста.

В радянські часи пам'ятник став одним з небагатьох монументів, споруджених до 1917 року, яким вдалося уціліти. Проте з нього намагалися збити всі прикраси релігійного змісту.

Бронзова статуя Хрестителя Русі з великим хрестом у правиці та великокнязівською шапкою у лівій руці височить на 16-метровому постаменті, що має обриси восьмигранної каплиці. Висота пам'ятника — 20.4 метра.

Монумент св. Володимирові Великому – найстаріший скульптурний пам'ятник у Києві, що зберігся у практично первинному вигляді.

Його історію докладно дослідили київські історики Дмитро Малаков і Леся Толочко.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Колишні в'язні стали на захист музею

До „Свободи" 29 липня надійшов груповий лист до губернатора Пермського краю Росії Віктора Басаргіна і Міністра культури Російської Федерації Володимира Мединського, якого вміщено нижче з деякими скороченнями.

Тривожні вісті надходять про Музей історії політичних репресій і тоталітаризму „Перм-36" у селищі Кучино.

В Росії було опубліковано кілька інтерв'ю з колишніми наглядачами політичних таборів 1970-1980-их років та їхні звернення до губернатора Пермського краю і Президента Росії з закликом припинити державне фінансування музею і перекрити підтримку його з-за кордону, оскільки музей „активно веде пропаґандистську діяльність, що носить антирадянський і антипатріотичний характер". Колишні наглядачі пропонували визначити офіційну мету музею як відтворення історії радянської пенітенціярної системи. Що в перекладі на просту мову означає перетворення музею політичних в'язнів на музей карателів.

Карателів почули. У червні цього року Міністерство культури Росії визнало недоцільним здійснення федеральної програми про увічнення пам'яті жертв політичних репресій. Колишні наглядачі та їхні молоді послідовники з „Клюбу Молотова" відчули, що „батьківщина-мати" знову закликає їх на ідеологічний фронт, щоб здійснити реванш, відновити СРСР. Під їхнім найближчим прицілом опинився музей „Перм-36" і насамперед колишні політв'язні-українці, які становили приблизно половину континґенту радянських політичних таборів (…).

З весни цього року музей „Перм-36" уже не працює, відвідувачів не приймає. Звільнений з посади і захворів на серце один із засновників і багаторічний директор музею Віктор Шмиров. Звільнена і найближча його помічниця Тетяна Курсина. Фонди на утримання музею не виділяються, співробітники розпущені без оплати. Відключені електрика і вода. Почався демонтаж деяких конструкцій. Скоро ми, колишні правозахисники, в'язні сумління, будемо затавровані як фашисти, нацисти, есесівці, поліцаї, антисеміти і взагалі бандерівці (…).

Насправді після звільнення жертви політичних репресій стали депутатами парламентів (українці Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, Олесь Шевченко, Богдан Ребрик, Микола Горбаль, Євген Пронюк, Степан Хмара, Ірина Калинець, Левко Горохівський, В'ячеслав Чорновіл, Богдан Горинь, Генріх Алтунян, литовець Баліс Ґаяускас, естонці Енн Тарто і Март Ніклус, вірменин Паруйр Айрікян), міністрами (єврей Натан Щаранський), професорами (Євген Сверстюк, Василь Лісовий). Майже всі нагороджені найвищими нагородами. Ці факти не хочуть знати противники музею. Вони мають намір ввести суспільство в чергову оману.

Ми, що підписали це звернення, колишні в'язні Пермських таборів ВС-389-35, 36 і 37, Мордовських таборів ЖХ-385-3, 17 і 19, Владимирської і Чистопольської тюрем, родичі в'язнів, дослідники, журналісти, правозахисники, нагадуємо про історичну пам'ять, яка свідчить і завжди буде свідчити про злодіяння, під вагою яких упала „імперія зла".

Ми маємо моральне право вимагати від влади Росії і Пермського краю припинити руйнування музею „Перм-36", зберегти всі його неоціненні експонати, стенди, приміщення й архіви, відновити доступ до них екскурсантів, відновити фінансування, повернути звільнених працівників.

Василь Овсієнко, Євген Сверстюк, Зіновій Антонюк, Микола Горбаль, Богдан Горинь, Євген Захаров, Осип Зінкевич, Святослав Караванський і ще 73 особи з України, Росії, США, Канади, Франції, Естонії, Литви, Німеччини, Білорусі, Польщі.

Росія повинна стати перед Міжнародним трибуналом

Військова аґресія Росії проти України досягла нового й катастрофічного витка. Стратегічна мета Кремля – знищити українську суверенну й цілісну державу за допомогою сепаратистів і російських інтервентів. Але ця неоголошена війна остаточно перейшла в міжнародну площину: за активної підтримки і непрогнозованої поведінки Москви високоточна російська протиповітряна зброя призвела до жахливої людської катастрофи: над Україною було збито пасажирський літак Маляйзійських авіяліній, внаслідок чого загинуло 298 невинних осіб. Провід ОУН(б) висловлює глибоке співчуття сім'ям загиблих, урядам США, Великобританії, Франції, Нідерляндів, Маляйзії та Бельгії, чиї громадяни були на борту, і закликає українців молитися за душі невинно убієнних, які заплатили своїм життям за політичні злочини Москви.

Збиття цивільного літака стало в один ряд з терактами 11 вересня 2001 року в Ню-Йорку та підривом Боїнга-747 над Локербі в 1988 році. В цих випадках світова спільнота провели військові операції проти терористів в Афганістані, а також наклала жорсткі санкції на Лівію. Володимир Путін, обравши шлях терору, мав би зрозуміти, що на нього може очікувати доля диктаторів, які керували терористами.

ОУН (б) закликає США, ЕС, ООН, НАТО проявити послідовність у боротьбі з світовим тероризмом й надати Україні підтримку високоточною зброєю або й ввести миротворчий континґент, а спонзора терористів Росію та її керманича В. Путіна покарати міжнародною ізоляцією.

Росія має стати перед Міжнародним трибуналом й отримати відповідний вердикт. Міжнародний суд має кваліфікувати анексію Криму й аґресію Росії на сході України як злочини проти міжнародного права і проти мирного порядку у світі, зафіксованому в Заключному документі Гельсінкської угоди 1975 року.

Провід ОУН(б) підтримує український народ та владу України і солідаризується з політикою Києва, щоб усіма доступними засобами захищати життя нації й ґарантувати безпеку громадян інших держав на нашій суверенній території.

Слава борцям за Україну!

Стефан Романів,
голова Проводу ОУН(б),
Київ

Відновили права полеглих

У боях на Донеччині під Волновахою загинули з Рівненської области Віталій Маринич, Леонід Озеранчук та Андрій Нечипорук. Останній був батьком чотирьох дітей. Але діти і родичі загиблих могли залишитися без соціяльних виплат, бо в свідоцтвах про смерть вояків вказувалося, що їх „знайшли на вулиці з вогнепальними пораненнями", тобто про бойові дії не йшлося.

У справу втрутилася громадськість, а голова обласної ради Михайло Кирилов надіслав звернення до прем'єр-міністра України щодо неналежного оформлення документів на загиблих військовослужбовців. Наразі це питання знайшло своє вирішення. Лікарська комісія Міністерства оборони України встановила, що причиною смерти рівненських військовослужбовців, які загинули під Волновахою, було виконання обов'язків військової служби.

Рішення військового відомства стало підставою для виплати одноразової грошової допомоги сім'ям загиблих. Кожній родині видадуть грошову допомогу в 609 тис. грн. – це 500-кратний прожитковий мінімум, встановлений законодавством.

Євген Цимбалюк,
Рівне

Приїхали діти з Донбасу

Ситуація в Луганській та Донецькій областях дуже тяжка. Терористи викрадають людей, вбивають, забирають майно. Люди масово покидають Слов'янськ, Горлівку, Краматорськ і виїздять в інші області України. Уся Україна приймає біженців зі сходу.

Ми в дитячому будинку „Рідна оселя" також вирішили прийняти дітей зі сходу України. 28 червня ми потіснилися і прийняли 16 дітей та чотири мами з Слов'янська, де на той час не було ні світла, ні води, а будинки, де вони жили, зруйновані. Одна мама та двоє дітей з цих біженців поранені з вогнепальної зброї терористів. Їм допоміг військовий шпиталь, де перев'язали рани і відправили до Кіровоградської області. Вони лікуються у нас в лікарні.

Приймаючи цих дітей у дитячий будинок, я думав, що вони поживуть у нас кілька тижнів і поїдуть додому, але ситуація на сході України дуже складна. Поки все відновлять і розмінують, мине кілька місяців. Зараз їм потрібно закупити продукти та медикаменти. Це в першу чергу. Вкрай потрібно придбати холодильник та пральну машину. Це коштує 8,200 грн. (700 дол.).

Прошу допомоги для цих дітей, які перенесли багато горя та біди. Наша церква в селі Микільському виділила 1,000 грн., закупила їм солодощі. Я звернувся до інших церков за допомогою і вірю, що підтримка буде.

Грошову допомогу можна надсилати до Української євангельської церкви в Юніоні, Ню-Джерзі, на адресу: UEAG, 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083 з позначкою „Ridna oselia".

Віктор Ткаченко,
директор дитячого будинку,
село Микільське,
Кіровоградська область

Влада не чує людей

Громадські слухання з обговорення соціяльно-екологічних проблем відбулися 22 червня в будинку культури села Старе Місто. До села приїхали голова районної адміністрації Підгаєцького району, поважні люди з обласного центру. Ситуація була не з простих. Не маючи відповідних документів на будівництво, підприємство „Аґропромсервіс" починає спорудження свинокомплексу на кільканадцять тисяч голів.

Та ось з вимогами екологічними та санітарними ніхто не рахується. А саме їх недотримання в майбутньому може привести до непоправних наслідків та виникнення гострих проблем, які неможливо буде вирішити. Чи зможуть у селі жити люди? Чи можна буде використовувати воду для пиття та дихати свіжим повітрям? Чи зможуть рибалки упіймати у ставі здорову рибу?

На громадських слуханнях представники органів державної влади та органів місцевого самоврядування гаряче захищали розпочате попередньою владою, наввипередки розповідали про привілеї і добро, що потече рікою від свиней. Сільський голова демонстративно покинув залю, не бажаючи вислухати голоси місцевої громади, не вважає за потрібне спілкуватися з односельцями. Вирішили ознайомитися з майбутніми свинозабудовами. Побачили перші кроки будівництва… Але ж немає дозволів, актів, проєктів. Представник охорони кидався на жінок, розмахуючи руками, з погрозами про застосування зброї, обзивав сепаратистами. Порозумілися…

Хочеться, щоб надалі в нашому селі усе вирішилося в правовому полі і без застосування зброї, без погроз на життя.

Олесь Корінь,
журналіст,
Бережани, Тернопільська область

Табір танців відбувся на Оселі ОДВУ

Уляна Проціюк

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – Від 30 червня до 4 липня на оселі Організації державного відродження України ім. Олега Ольжича відбувся з черги 25-ий танцювальний табір під патронатом Фундації Українсько-Американської спадщини під керівництвом д-ра Павлини Голов'як. Керівниками були також Михайло та Сандра Дуди.

Ініціятором та організатором першого табору в 1990 році була Галина Козак – хореограф і вчителька українських танців. Від початку першого табору число учасників зросло від 20 до 100 дітей. В таборі діти вивчають українські народні танці, народну культуру, історію, спів та спортові гри.

Батьки насолоджуються чудовою природою, користуються басейном, вчаться виготовляти ґердани з допомогою куратора Студійного осередку української культури при Манор-коледжі Христини Прокопович, ліплять вареники.

На сцені – наймолодша група танцювального табору. (Фото: Христина Прокопович)

Щороку табір завершується виступом, котрий відбувся 5 липня і цього року був присвячений 200-літтю з дня нарoження Тараса Шевченка. У танці соліст Роман Микита взірцево відіграв ролю Т. Шевченка як письменника та маляра. В програмі виступали всі учасники табору, від найменших до найбільших. Публіка слухала дитячий спів під проводом Марини Кучар.

Зворушливою точкою був танець-балет, присвячений героям Майдану (хореограф Андрій Добрянський). Публіка вітала героїв Майдану оплесками та кличем „Слава Україні! Героям Слава!".

Виступ закінчився традиційним „Гопаком", а опісля відбулася забава.

Третє покоління українців продовжує наші українські традиції та спадщину. Табір одержав ґрент від „Pennsyvania Council on the Arts".

Табір в 2015 році відбудеться від 29 червня до 4 липня для дітей від чотирьох років.

Антон Гречний у США став успішним підприємцем

Левко Хмельковський

Я зауважив, що автомобілісти охочіше відвідують підприємство „Інтеркар" на 22-ій дорозі в Гілсайді, Ню-Джерзі, ніж сальони великих автомобільних компаній. І це зрозуміло. У автосальонах вишикувалися одноманітні шереги нових авт певної марки, попит на які відчутно знизився. А в „Інтеркарі" можна побачити колекцію хоча й уживаних, але привабливих авт, серед яких можна вибрати собі відповідне до смаку – за маркою, кольором, віком і ціною. Досвідчені автомобілісти знають, що авто, яке вже пройшло деякий шлях, так би мовити, обкатане, надійніше від того, що вчора зійшло з конвеєра. В „Інтеркарі" авто пройде технічне обслуговування, а в разі чого й ремонт.

Гостей зустрічає власник підприємства Антон Гречний. У мене запитували: „Це у нього лише прізвище таке, чи він й справді гречний?" Відвідувачі „Інтеркару" переконалися, що цей підприємець і справді гречний – чесний, завжди готовий допомогти відповідно до потреб і можливостей гостя.

Рід А. Гречного походить з Волині. У пошуках кращої долі і заробітку Кирило Гречний у 1925 році поїхав до Арґентини. Заробітчани з Полісся та Волині ще наприкінці XIX ст. проклали стежку до цієї країни. Українці селилися на лісистих землях північних провінцій Місьйонес і Чако, де вони складали більшість сільського населення. Вирощували бавовник, тютюн і чай. В провінції Мендоса займалися виноградарством, садівництвом, городництвом.

Кирило Гречний з дружиною Агапією осіли у Чако. Щоб мати поле, треба було корчувати ліс. Для оранки землі мали вола і рало. Жили у землянці, вкритій випадковим дахом. Солодку картоплю батат пекли у багатті. Поволі набували якогось достатку. Народився і виріс син Микола, а коли вже досягнув парубоцького віку, зустрів на танцювальній забаві юну Марію, яка стала йому дружиною. Вона приїхала з батьками зовсім маленькою у 1936 році. А їхні діти Антон, Самуїл, Лідія, Емілія і Ненсі народилися в Чако.

У 1971 році А. Гречний з ровесником Карлосом Штиком, теж українцем, приїхав до США подивитися на країну, заробити трохи грошей. Працював на будові. Нові приятелі залучили його до вокально-музичного гурту, співати духовні пісні. З ними вперше відвідав Україну. З поїздки повернувся до Арґентини, до батьків. Працював механіком з ремонту автомобілів. Одружився з Олею Сокур. А ще через три роки знову подався до США і влаштувався у штаті Ню-Джерзі автозаправником на бензостанції, при нагоді лагодив авта.

Саме тоді до нього звернулися по технічну допомогу працівники кредитівки „Самопоміч". Поруч, на 22-ій дорозі, продавали бензозаправну станцію. „Чому б тобі її не купити?" – запитали вони у А. Гречного. Він незмірно здивувався: „Де ж мені узяти стільки грошей?" Фінансисти пояснили, що він може позичити у кредитівки, узяти кредит.

Такого дива А. Гречний не знав. Узяв позичку. Купив підприємство. Але наливати бензин було нерентовно. Прибутку майже не було. Тоді він зачинив бензопомпу і відкрив підприємство з продажу і ремонту уживаних авт „Інтеркар", яке успішно діє й досі.

У подружжя Гречних п'ятеро дітей: Селія, Алан, Алдо, Рашель і Джанет. Гречні вже стали дідусем і бабусею, бо мають трьох внуків і внучку. Сам Антон Гречний звик усе робити самотужки, як це робили його дід і батько. Власними руками спорудив свій будинок. Має чимало захоплень, зокрема співає у громаді і грає у футбол. Шкіряний м'яч – чисто арґентинське заняття. А. Гречний, коли був молодшим, грав в українських командах, зокрема у „Чорноморській Січі". Пізніше влаштовував змагання аматорів – одружені чоловіки проти парубків. Він привозить з Арґентини особливе дерево – кебрачо, яке дає неповторний жар для асадо, тобто смаження м'яса на забавах. Правильна назва цього дерева – „квебрахо", що означає „ламай сокиру", еспанською мовою „quiebra-hacha". І справді зрубати це дерево можна лише сокирою з надміцної сталі.

А. Гречний розповів мені про відомого у світі мордовського скульптора Степана Ерзю, який у 1927 році оселився в Арґентині і заходився тесати твори з кебрачо. Через 23 роки він повернувся на батьківську землю і привіз з собою 180 скульптур, які важили 175 тонн.

А. Гречний возить з Арґентини деревину, наділяючи нею приятелів, а також запашну мате, яку запарює і п'є замість кави. Мате п'ють у товаристві. Господар запарює траву в особливій посудинці – калебасі, до якої встромляють трубку-бомбижу з срібним мундштуком і п'ють напій по черзі, доливаючи води. При цьому триває дружня розмова. Якщо ви відвідаєте „Інтеркар" і будете гречні, то вас почастують запашним арґентинським мате.

Антон Гречний – власник „Інтеркару". (Фото: Левко Хмельковський)

Свято України відзначать 23 серпня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 12 травня на зборах громади було утворено комітет з відзначення Дня Незалежности України. Комітет очолила екзекутива, до якої увійшли Іван Яворський (голова), Ігор Кушнір, д-р Наталя Пазуняк, Надя Петрик, Софія Коропецька, Ольга Костів, Петро Клюк, Лярися Стеблій-Дідаш, Методій Борецький, Євген Луців.

Вирішено відзначити свято 23 серпня в Українському культурно-освітньому центрі.

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ Й КАНАДИ
UKRAINIAN SPORTS FEDERATION OF U.S.A. AND CANADA
125 Crest Rd, Newton, NJ 07860 • Tel./Fax (973)383-8636 • iisajiw@ptd.net

UKRAINIAN TENNIS CHAMPIONSHIPS of USA and CANADA LABOR DAY, 2014

Dates: August 30 to September 1, 2014

Place: Soyuzivka Heritage Center, Kerhonkson, NY

Starting Times: Play will start Saturday, August 30, at 10 a.m. For individual starting times contact tournament committee at Soyuzivka after 5 p.m. on Friday, August 29. G.M.Sawchak's cell number is 215-266-3943.

Rules: All USTA and USCAK rules for tournament play will apply. Participants must be Ukrainian by birth, heritage or marriage.
Play will be in singles only. Players should enter in only only one playing group. However, players wishing to play in second group should indicate so on the entry form but designate the first choice group. Play in two groups will be determined by the tournament committee.

Awards: Trophies, funded by Ukrainian National Association, will be awarded to winners and finalists in each playing group.
Financial stipends, funded by Winner Automotive Group and Winner Ukraine, Mr. John Hynansky owner, will be awarded to winners and finalists of men's, women's and junior groups.

Entry: Advanced registration is required and must be received by August 27th. Send entry form, including $30 entry fee made out to Ukrainian Sports Federation, USCAK, **$10 of which will be donated to Soyuzivka for tennis court repair and maintenance,** to:
George Sawchak
724 Forrest Ave., Rydal, Pa. 19046
215-576-7989

Entry fee for junior players is $15.

Additional information about the tournament will be available in UNA's publications, Svoboda and Ukrainian Weekly, and Soyuzivka and USCAK websites.

Registration Form
Make checks payable to Ukrainian Sports Federation, USCAK

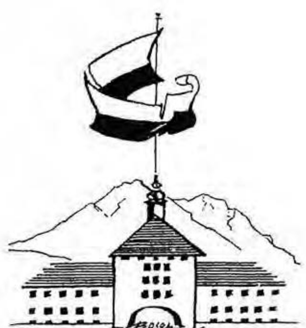
Name__________________Tel.__________________E-mail__________________

Address____

Group: Men_____ Men's 35_____ Men's 45 _____ Men's 55_____ Men's 65 _____

Boys_____Age_____ Women______ Sr. Women______ Girls______ Age______

Цьогорічний З'їзд
ҐІМНАЗІЙ
ЗАЛЬЦБУРҐ І МІТТЕНВАЛЬД

відбудеться разом з іншими ґімназіями
в днях від 8-го до 10-го вересня 2014 року
на оселі УНСоюзу СОЮЗІВКА, Кергонксон, Н. Й.

За інформаціями телефонуйте на тел.:
978-468-2737 – **Зальцбурґ**
732-634-4048 – **Міттенвальд**

Кімнати просимо замовляти:
Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12448
Тел. **845-626-5641**

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Ukrainian Sports Federation of U.S.A. and Canada, (USCAK)

Labor Day Swimming Competition

at

Soyuzivka

Saturday, August 30, 2014 - Warm up 9:00 AM
Meet Begins 10:00 AM Sharp
MEET ENTRY FORM

Name:____
Address:____
Telephone:____
Organization Swimmer Represents:_____________________________

AGE GROUP

10 & Under:______ 11-12: ______ 13-14:______ 15 & Over:_______

Male: ______ Female:______

EVENTS (Indicate event numbers using Key Code from table below)

Individual Events (may choose up to three (3)):

1:____________ 2:____________ 3:____________

Relay Event (may choose up to one): _________

REGISTRATION DEADLINE – AUGUST 21, 2014
NO POOLSIDE REGISTRATION

Registration Fee:
$15.00 (Soyuzivka Pool Renovation Donation of $5.00 included)
Please mail application & fee to Taissa Bokalo at:
136 Broad Street, Hightstown, NJ 08520

Questions? Call Taissa Bokalo at: 609-286-8699
Email: tbokalo@yahoo.com

LIST OF EVENTS

BOYS EVENT #	AGE	INDIVIDUAL	AGE	GIRLS EVENT #
1	13 / 14	100m IM	13 / 14	2
3	15 & OVER	100m IM	15 & OVER	4
5	10 & UNDER	25m Free	10 & UNDER	6
7	11 – 12	25m Free	11 – 12	8
9	13 – 14	50m Free	13 – 14	10
11	15 & OVER	50m Free	15 & OVER	12
13	10 & UNDER	50m Free	10 & UNDER	14
15	11 – 12	50m Free	11 – 12	16
17	13 – 14	50m Back	13 – 14	18
19	15 & OVER	50m Back	15 & OVER	20
21	10 & UNDER	25m Back	10 & UNDER	22
23	11 – 12	25m Back	11 – 12	24
25	13 – 14	50m Breast	13 – 14	26
27	15 & OVER	50m Breast	15 & OVER	28
29	10 & UNDER	25m Breast	10 & UNDER	30
31	11 – 12	25m Breast	11 – 12	32
33	13 – 14	100m Free	13 – 14	34
35	15 & OVER	100m Free	15 & OVER	36
37	10 & UNDER	25m Fly	10 & UNDER	38
39	11 – 12	25m Fly	11 – 12	40
41	13 – 14	50m Fly	13 – 14	42
43	15 & OVER	50m Fly	15 & OVER	44
		RELAYS		
45	10 & UNDER	4x25m Free	10 & UNDER	46
47	11 – 12	4x25m Free	11 – 12	48
49	13 – 14	4x50m Free	13 – 14	50
51	15 & OVER	4x50m Medley	15 & OVER	52

Пронесли прапор землею Полтавщини

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Громадські активісти вирішили провести від Полтави до села Гоголевого разом з представниками Дніпропетровська дводенну міжобласну „Ходу єдности“ на вшанування 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка та на ознаку світлої пам’яті голови Полтавського громадського Шевченківського комітету Володимира Степанюка, котрий мріяв про цей маратон, але 4 червня помер від інфаркту під час доповіді на Координаційній раді.

9 липня 23-метровий державний прапор – символ 23-ох років Незалежности України – учасники ходи розгорнули біля пам’ятника Т. Шевченкові в Полтаві. Їх благословив о. Микита Підгірняк з Української Автокефальної Православної Церкви.

Пішки до Гоголевого вирушили полтавський учитель-перекладач Антон Нестеренко та лубенський кобзар Віталій Мороз, котрий протягом усього шляху не розлучався з бандурою. Відстань у 59 кілометрів прийняли як символ 59 років життя В. Степанюка, а 47 кілометрів як символ Шевченкових років життя. Ще 22 учасники маратону зустріли ходаків наступного дня біля Гоголевого. Усі разом пішли до садиби Миколи Гоголя, несучи прапор України й співаючи її гимн.

Господарів Гоголевої садиби привітала голова Полтавського Шевченківського комітету Валентина Шемчук. Науковці музею-садиби гостинно зустріли маратонців. Серед учасників ходи були доцент Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка Віра Мелешко, поет з Диканьки Іван Нечитайло, працівники обласної наукової бібліотеки ім. Івана Котляревського Галина Вовченко й Тетяна Місько, та міської бібліотеки Людмила Заливча, ряд інших.

Звучали Шевченкові поезії, до пам’ятника М. Гоголеві учасники маратону поклали квіти та землю, взяту біля пам’ятника Т. Шевченкові в Полтаві.

Учасники маратону в дорозі з Полтави до Гоголевого. (Фото: Раїса Прокоф’єва)

„Українські сепаратисти“...

(Закінчення зі стор. 4)

розширюються всередині Росії, вони шукають добровольців з досвідом експлуатації важких озброєнь, як от танки і засоби протиповітряної оборони. Росія дозволила створення рекрутинґових центрів у Москві та Ростові, вони відкрито працюють для набору та відсилання російських громадян в східні реґіони України”.

Випадок з літаком Маляйзійської авіякомпанії є одночасно трагічним і простим. Якщо ми на Заході продовжимо посилатися на кризу в Україні як на „громадянський конфлікт“ і називати російських загарбників у південно-східній Україні „українськими сепаратистами“, то будемо посилати повідомлення для Росії і Володимира Путіна, що ми не рахуємося з реальностю. Росія вторглася до демократичної і волелюбної европейської країни та має намір нав’язати свою волю всьому світові. Росія далі брехатиме і заперечуватиме все до тих пір, поки ми слухаємо або робимо вигляд, що слухаємо. Половинчаста позиція Заходу тільки додає сміливости ворогові.

Ню-Йорк

Ukrainian Festival

August 16th and 17th, 2014

Ukrainian Homestead

1230 Beaver Run Drive * Lehighton, PA 18235 * (610) 377-4621 * www.ukrhomestead.com

Innesa Tymochko-Dekajlo
Lviv, Ukraine

Kazka Ukrainian Folk Ensemble
Schuylkill County, PA

Dobriansky Brothers
New York City

Karpaty Folk Song and Dance Ensemble
New York City

Traditional Ukrainian foods, folk art and exhibitions,
Children's games * Swimming * Gift & craft vendors

Programs
Saturday, August 16th
2:00 – 3:30 pm Stage Show
4:30 – 6:30 pm Stage Show
8 :00 pm Zabava (Dance)

FREE PARKING!

Sunday, August 17th
11:00 am Divine Liturgy at St. Andrew's Chapel
2:00 – 4:30 pm Stage Show

Festival Admission
$5/person- one day
$7/person- both days
FREE – Age 14 & under

Cultural Exhibit:
Avramenko History
of Ukrainian Dance
in U.S. and Canada

Український Історично-Освітній Центр та
Українська Православна Церква США
запрошує громаду на

концерт до

Дня незалежності України

в програмі
співак, львівський батяр
ВІКТОР МОРОЗОВ

скрипаль-віртуоз
ІННЕСА

танцювальний гурт
БАРВІНОК
Григорій Момот, керівник

в п'ятницю, 22 серпня
7:30 вечора

Український Культурний Центр
135 Davidson Ave. Somerset, NJ
Вступ: $20; студенти $10; діти до 12 років безплатно
тел: (732) 356-0090

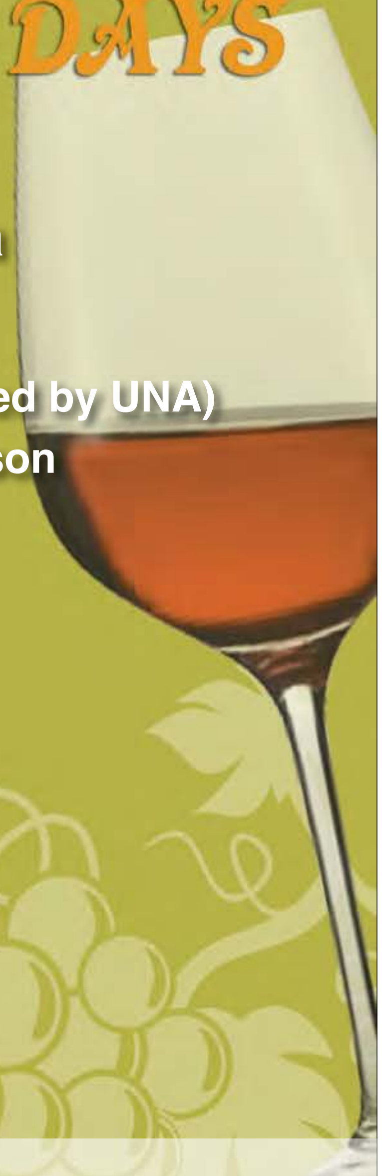

WINE PAIRING DINNER

UNA SUMMER DAYS

Thursday, August 7th
Vorochta Lawn at Soyuzivka
7 p.m.

$40.00 per person ($15.00 sponsored by UNA)
Total cost – $25.00 per person

1st Pairing – Welcome
Roasted figs
with goat cheese
and prosciutto

Wine – Pinot Gris

2nd Pairing – Salad
Grilled peach salad on a bed of frisee
and arugula greens, walnuts, Gorgonzola
with espresso honey dressing

Wine – Viognier

3rd Pairing – Starter
Seasonal vegetable crêpe with wild
mushrooms, rainbow kale, sweet peppers,
carmelized onions and shaved asiago

Wine – Côtes du Rhône

4th Pairing – Entrée
(choice of one, please order in advance)
Whole grilled red snapper in banana leaves with cilantro and ginger,
served with coconut-infused jasmine rice
Wine – Riesling
Kona coffee – roasted rack of lamb with
a light coffee Cabernet demi-glaze and herb-infused mashed potatoes
Wine – Pinot Noir

5th Pairing Dessert
Finish
with a Madeira Wine
paired with
aged Gruyère cheese

Please call SOYUZIVKA at 845-626-5641 ext. 140

Special Event Room Rate $75.00 – single or double with breakfast included.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Фестиваль коміксів – в Одесі

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Дводенний фестиваль коміксів почався 19 липня і був присвячений любителям анімації, коміксів, комп’ютерних відео-ігор і сучасного мистецтва.

Залю Палацу спорту було поділено на кілька зон, де відбувалися видовища, музичні та танцювальні конкурси, спортивні естафети і козацькі забави. У конференц-залях були влаштовані майстер-кляси, презентації літературних творів, перегляди анімаційних кінострічок.

Свої нові мальовані історії презентували видавці українського творчого об’єднання „Чорним по білому“.

На фестивалі коміксів в Одесі. (Фото: Сергій Горицвіт)

Відбувся 20-ий семінар творчої молоді „Смолоскипу“

Настасія Євдокимова

КИЇВ. – 8 травня в будинку творчої молоді „Смолоскип“ пахло кавою, збиралися учасники 20-го семінару творчої молоді. Після переїзду на приміську оселю відпочинку „Енерґія“ усі пішли на територію санаторію „Україна“, що по сусідству, де влаштували смолоскипну ходу – лавреати літературного конкурсу видавництва „Смолоскип“ бігли „у світле майбутнє“, долаючи перешкоди пагорбів.

Увечорі директор видавництва Ростислав Семків ініціював знайомства учасників. Були одеські дівчата на чолі з Наталкою Михайленко, харківська еліта під проводом Оленки Рибки, угруповання житомирських поетів. Почалися „Камінні читання“ авторів з усієї України біля запаленого ватру. Згодом читання переросли на Першому Національному телеканалі у поетичний вечір телеведучого Дмитра Лазуткіна без його участи, бо лише деклямували твори поета.

9 травня на свіжому повітрі доповідачі Макс Майоров та Сашко Міхельсон розповідали про майбутнє Криму. Р. Семків запропонував конкурс-жеребкування: потрібно було витягнути місто, жанр, трьох персонажів, написати роман та надіслати його на цьогорічний смолоскипівський конкурс.

Літературний захід „Кімнатні читання“ передбачав наявність двох поетичних станцій – кімнати аґресивної поезії та медитативної лірики. Поет-аґресор Олег Лимарчук прочитав декілька текстів, Заза Пауалішвілі виліз на стіл й деклямував по-справжньому аґресивно. Аж до ранку точилися довгі дискусії про життя і літературу. У ту ніч фільмували семінарське кіно.

10 травня були підведені підсумки дискусій „Федералізм: за і проти“, „Українська молода поезія: хто залишиться в каноні?“. Промовляли журналіст С. Міхельсон, Ірина Патроник, Оленка Герасим’юк, Р. Семків, Богдан-Олег Горобчук. Під час „Години з автором“, коли відбуваються презентації нових книжок у книгарні „Смолоскип“ (цього разу презентація була виїзною), виступав поет Михайло Жаржайло.

Музично-поетичний вечір поєднав виступи гостей Оленки Степаненко, Сергія Прилуцького, провідника гурту „ВоЦап“ Кирила Корінного та інших. Багаторазовий учасник семінарів Василь Карп’юк вийшов до вогнища з дружиною Оксаною і найрізноманітнішими інструментами, на яких авдиторія змогла заграти. Жодного учасника семінарів не оминув сеанс музичного розслаблення від Христини Халімонової.

11 травня учасники отримали сорочки, розмальовані Сашком Кривцем, зфотографувалися на згадку, подивилися фільм, створений на семінарах.

Учасники 20-го семінару творчої молоді „Смолоскипу“. (Фото: Настасія Євдокимова)

В Україні показали фільм „Поводир“

Євген Цимбалюк

Режисер Олесь Санін.

РІВНЕ. – В Україні, зокрема в Рівненській області, Харкові, Одесі презентували фільм „Поводир“ його автори та учасники: режисер Олесь Санін, співачка Джамала, оператор Сергій Михальчук, продюсер Максим Асадчий, композитор Алла Загайкевич, актори Антон Грін і Олександер Кобразь.

Вони зазначили низку цікавих фактів з історії кінострічки: у фільмі знялося 170 сліпих музикантів, грала і співала в ролі головної героїні відома українська співачка Джамала.

Перший показ фільму відбувся 12 липня на Одеському міжнародному кінофестивалі.

В кінопрокат фільм вийде через два місяці. Плянується зробити його чотирисерійну версію для телебачення.

В основу сюжету покладено щоденник вельського журналіста Ґарета Джонса, який хотів відкрити світові правду про український Голодомор. Це історія американського хлопчика Пітера, який разом з батьком наприкінці 1920-их років приїхав до України. Тата вбили і хлопчик опинився наодинці з долею. Невдовзі він зустрів сліпого бандуриста Івана Кочерґу, разом з ним подорожував Україною, бачив людські радості та болі. А потім став єдиним живим свідком подій грудня 1934 року, коли І. Кочерґу разом з іншими кобзарями і лірниками енкаведисти стратили під Харковом.

З Канади передали цінні документи

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – 18 липня в читальній залі Державного архіву Волинської области відбулася презентація документів фонду Товариства „Волинь“ з Вініпеґу, Манітоба, які надіслала Надія Шаварська. У фонді налічується 100 справ, в яких зберігаються документи на майже 6,000 аркушах. Документи унікальні, пов’язані з іменами відомих волинян: митрополитів, архиєпископів, письменників.

Директор архіву Володимир Гика, відкриваючи виставку, закінчив свій виступ словами: „Ми раді, що документи тепер на Волині, бо претендентів на них було багато, але ми маємо найбільше юридичних і моральних переваг“.

Володимир Рожко розповів про заснування і діяльність за кордоном волинських організацій, їх науково-видавничу, благодійну та іншу діяльність.

Заступник начальника відділу зберігання архівного фонду Антоніна Гурська поділилася своїми думками про працю над документами фонду, їх науково-пізнавальне значення, ознайомила з описами справ, назвала найцінніші документи.

Присутні оглянули виставку документів, яку організувала завідуюча відділом використання Любов Коц.

Презентований фонд документів залишається одним з найцінніших документальних джерел волинської української діяспори в архівах України.

Під час презентації (зліва): Антоніна Гурська, Володимир Гика, Любов Коц, Володимир Рожко.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 412 Відділу УНС

З днем 1 серпня 2014 року, Відділ 412-ий з’єднався з відділом 461-им, секретарем якого є **Мирон Ґрох**

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу -

Mr. Myron Groch
16 Kevin Dr.
Fonthill, ON L0S 1E4
Canada
(905) 892-4336

НОВИНИ НАУКИ

Вечір на пошану Лесі Храпливої-Щур

Даґмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – Вечір на пошану письменниці Лесі Храпливої-Щур відбувся 20 червня як остання імпреза Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) у приміщенні Канадської української мистецької фундації, будинок якої продано. Де відбуватимуться майбутні засідання НТШ, покищо залишається під питанням. Тому, зрозуміло, в атмосфері вечора вчувалися ноти прощального суму, але головною подією вечора все ж була постать та творчість Л. Храпливої-Щур.

На початку Ірина Микитюк ознайомила численних присутніх з життєвим шляхом письменниці, висвітлюючи та коментуючи світлини, надані їй самою Л. Храпливою-Щур. Особливо запам’яталися фотографії дитинства у міжвоєнному Львові, зроблені батьком Л. Храпливої-Щур, відомим аґрономом-економістом проф. Євгеном Храпливим. Вони змалювали чарівну картину дитячих років, сповнених українськими ярмарками, маскарадами, казковими виставами. І вже тоді на першому місці були книжки та читання: примітно, що на одній з маскарад Л. Храплива показувала костюм „Дитяча преса”, де її суконка була вкрита друкарськими літерами.

З війною прийшли роки розлуки з Україною та поневірянь чужими світами. Своє 16-ліття Л. Храплива зустріла в німецькому таборі, в Байройті, де закінчила матуру. Тоді ж, в Німеччині, почався для неї і Пласт. В Німеччині Л. Храплива втратила батька, а в 1949 році родина виїхала до Північної Америки. В 1954 році Л. Храплива закінчила Колюмбійський университет з спеціяльністю мікробіолога. Тоді ж почала писати перші вірші і прозу. Від того часу вона активно працювала як автор та редактор журналу „Готуйсь”, вела пластову сторінку в газеті „Свобода”.

Після одруження з Орестом Щуром в 1974 році Л. Храплива-Щур переїхала до Лондону (Онтаріо), де продовжила активну працю як письменник та організатор українського виховно-освітнього життя. В 1992 році їй вдалося відвідати рідну Україну і Київ.

Серед її книжок, особливо популярних серед дітей та молоді – „Вітер з України”, „Козак-невмирака”, „Ростикова казка”, „Отаман Воля”, „Писанка українським дітям”, а для дорослих – „Далеким і близьким”, „Українські народні звичаї в сучасному побуті”.

З доповіддю про творчість Л. Храпливої-Щур виступила Таня Онишук. Книжки письменниці, підкреслила доповідач, виховують у дітей любов до України, до рідної мови, вчать віри у Бога, пошани до рідних звичаїв. При цьому письменниця вміє робити це легко, ненав’язливо, без сухого дидактизму, з глибоким знанням дитячої психології. У її віршах форма є простою та витонченою, сповненою мелодійности та внутрішнього ритму. У прозових оповіданнях героями є звичайні діти, що в силу обставин роблять героїчні вчинки.

Часто реальність переплітається з казковими елементами, як от у книжці „Козак-невмирака”, де герої – це вертепна лялька-козак, який зазнає цікавих пригод. Твори про Пласт сповнені сміху і дотепних описів пластунського життя. І в кожному творі вчувається голос лагідної, часом строгої, та завжди доброї вчительки, а може, сестрички, що навчає чесности, добра та справедливости.

Чудовою ілюстрацією до обох доповідей стали вірші Л. Храпливої-Щур у прочитанні Лади Даревич. А потім були вітання від організацій, в яких активно працювала Л. Храплива-Щур.

Письменницю від Пласту привітала разом з новачками станична Пласту в Торонто Дарія Ковалик, від Об’єднання працівників літератури для дітей і молоді ім. Леоніда Глібова – голова Таня Когут, від Світової координаційної виховно-освітньої ради – голова та почесний посол Канади в Україні Оксана Винницька. Л. Храпливій-Щур вручили квіти і заспівали „Многая літа”.

На закінчення слово мала сама письменниця, яка говорила не про себе, а про Україну і її многострадальну історію, про змагання українського народу за незалежність, що продовжуються і сьогодні.

Леся Храплива-Щур

Учасники вечора (зліва сидять): Таня Онищук, Дарія Даревич, Леся Храплива-Щур (стоять): Христя Колос, Оксана Винницька, Лада Даревич, Ірина Микитюк, Таня Когут. (Фото: Богдан Колос)

Пам’ять Лемківщини

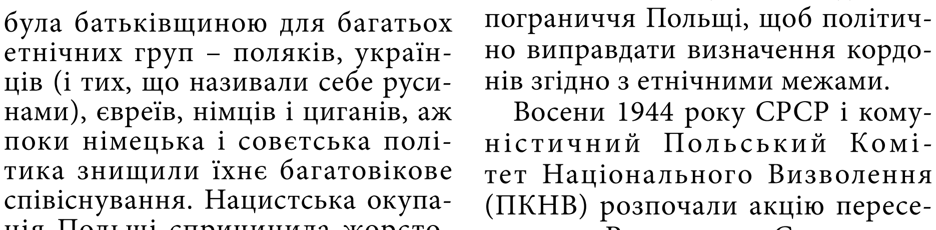
Коріна Венґрин-Кавділ

НЮ-ЙОРК. – Під час щорічної конференції Асоціяції з вивчення національностей (Association for the Study of Nationalities), яку організував Колюмбійський Университет, 25 квітня відбулася дискусійна панель „Історія, політика і пам’ять лемківського реґіону в Польщі“. Участь у ній взяли чотири доповідачі, які представили свої погляди, сперті на власній безпосередній дослідницькій праці.

Дискусія була зосереджена на виселенських акціях періоду 1944-1947, під час яких приблизно три чверті мільйона людей було насильно виселено зі своїх корінних земель, включаючи 250 тис. лемків. Панелісти обговорювали політичні дії навколо цих подій, наслідки цих операцій, описані тими, хто це пережив, а також вплив на наступні покоління лемків, які проживають в західній Польщі.

Трагедія лемків південно-східньої Польщі є частиною більшої трагедії мільйонів людей, які пережили насильні переселення Після другої світової війни. До війни південно-східня Польща була батьківщиною для багатьох етнічних груп – поляків, українців (і тих, що називали себе русинами), євреїв, німців і циганів, аж поки німецька і совєтська політика знищили їхнє багатовікове співіснування. Нацистська окупація Польщі спричинила жорстокий геноцид євреїв і циганів. Після війни СРСР і польський комуністичний уряд розпочали акцію етнічного очищення східнього пограниччя Польщі, щоб політично виправдати визначення кордонів згідно з етнічними межами.

Восени 1944 року СРСР і комуністичний Польський Комітет Національного Визволення (ПКНВ) розпочали акцію переселення до Радянського Союзу українців, що проживали в Польщі. Політика ця стосувалася і лемків. Від 1944-го до 1947 року мільйони поляків в тому числі і євреїв, які пережили нацистську окупацію в совєтській Україні „репатріювалися“ в межі Польщі, і майже три чверті мільйона українців (русинів) були насильно переселені до радянської України або, з метою культурної асиміляції, на колишні німецькі території на заході і півночі повоєнної Польщі.

Зліва: Богдан Горбаль, Степан Рапавий, Олександра Яворницька-Новосад, Діяна Гованська-Рейлі, Річард Ґарбера Трояновський, Коріна Венґрин-Кавділ.

Першими панелістами на конференції були Коріна Венґрин-Кавділ з Монґомері в штаті Алабама і Річард Ґарбера Трояновський з Равнд Лейк в штаті Ілиной, які представили мультимедіяльну презентацію „Наслідки Акції „Вісла“: Історія і пам’ять етнічної чистки в Польщі 1944-1947 роках“. За час від 2010-го до 2013 року, К. В. Кавділ і Р. Ґ. Трояновський зібрали 56 усних розповідей-спогадів учасників переселень з рідних територій південно-східньої Польщі 1944-1947 років.

Презентація включала фраґменти відео-записів з розмов з очевидцями, які описували свій особистий досвід. Він переконливо засвідчував, що обставини переселення від 1944 року до „х Акції Вісла“ 1947 року були скоординованим насильством над корінн-

(Закінчення на стор. 16)

НОВИНИ З НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“

Презентували картину „Хрещення України-Русі“

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – У Національному університеті 10 липня відбулася презентація нової картини Артура Орльонова „Хрещення України-Русі“ за участи самого автора, ініціятора проєкту „Україна славетна“ Володимира Зубанова, громадсько-політичного діяча Анатолія Толстоухова, Архиєпископа Рівненського і Острозького Іларіона, Митрополита Львівського і Сокальського Димитрія з Української Православної Церкви Київського патріярхату та ректора академії Ігоря Пасічника.

На картині А. Орльонов зобразив 33 знакових постаті, пов'язані з ключовими періодами історії України. Зверху над ними зображена Божа Матір, яка покриває усіх своїм омофором у вигляді традиційного українського рушника. Позаду Діви Марії видніються постаті героїв „Небесної сотні“, які загинули за волю України.

Минулого року в академії презентували полотна А. Орльонова з циклу „Сузір'я князів Острозьких“.

Культурно-мистецький проєкт „Україна славетна“ втілюється уже впродовж семи років. А. Орльонов – головний художник студії Українського батального мистецтва.

Презентація картини відбулася у храмі преподобного Федора Острозького.

Художник Артур Орльонов під час презентації картини в Острозькій академії. (Фото: Роман Махлай)

Академія потрапила у Книгу рекордів Ґінеса

Олексій Костюченко

Національний університет „Острозька академія“ 16 липня отримав офіційний лист від адміністрації Книги рекордів Ґінеса, який підтверджує здобуття номінації „Найдовший маратон читання“.

Починаючи з 27 лютого, студенти та викладачі безперервно читали вірші Тараса Шевченка з нагоди 200-річчя з дня його народження. За 456 годин близько 3,000 учасників прочитали „Кобзар“ 45 разів.

На вимогу адміністрації Книги рекордів Ґінеса у залі проведення акції цілодобово вівся відеозапис, працювали фотографи. Спостерігали за перебігом дійства 228 свідків.

Перевірка документів адміністрацією Книги рекордів Ґіннеса зайняла близько трьох місяців. Жорсткі диски перевіряли навіть британські спецслужби. Острозькій академії вдалося стати першим вищим навчальним закладом України, який увійшов у Книгу рекордів Ґінеса.

„Ми це зробили! Це наше спільне досягнення, яке вкотре довело, що ми можемо пишатися нашими студентами“, – поділився ректор Острозької академії Ігор Пасічник.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДІЙСНИМ ЧЛЕНАМ КОРПОРАЦІЇ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ О.Д.У.М.-У

Ліквідаційний комітет Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у, належним чином формований згідно з вимогами статуту корпорації, повідомляє про ліквідацію Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у.

Статут Корпорації визначає як «дійсних членів» корпорації тих осіб, котрі зробили внесок [пай] в сумі $100,00 або більше, Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у і було надано їм статусу «дійсного членства». ЦЕ НЕ ВКЛЮЧАЄ ОСІБ, КОТРІ БУЛИ ПРИЗНАЧЕНІ ЯК "ЧЛЕНИ ПРИЯТЕЛІ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ О.Д.У.М.-у ".

Якщо ви є «дійсним членом» Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у, ви маєте право на повернення внеску [пай], що ви зробили для того, щоб стати дійсним членом Корпорації. Для того, щоб зробити заяву на повернення внеску [пай], вам необхідно звернутися особі призначеного Ліквідаційним комітетом, котрий/а є відповідальним/а за прийняття і обробку запитів повернення внеску, при адресі;

ODUM Resort Inc., Liquidating Committee
c/o Petro R. Stawnychy Esq.
P.O. Box 287
South Bound Brook, NJ 08880

Ліквідаційний комітет встановив 20-го вересня, 2014 року як останній день при якому Комітет буде приймати запити і заяви щодо повернення внеску [пай]. Якщо ви не відправите заявку до встановленого терміну, ви не зможете отримати повернення вашого внеску [пай].

Всі кошти, які залишаться на рахунках Ліквідаційного комітету, після того, як бажаючі «постійні члени» отримають повернення їхнього внеску [пай], будуть виплачені як це передбачено в Статуті Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у.

Ліквідаційний комітет Корпорації Відпочинкової Оселі О.Д.У.М.-у

Вісті Фундації імені Івана Багряного
Серпень 2014 року, ч. 167

Ми пам'ятаємо Дмитра Нитченка

Дмитро Нитченко був учителем української гімназії в Новім Ульмі в Німеччині, викладав українську мову та літературу й рівночасно працював у газеті „Українські вісті", яку редагував Іван Багряний. В США і Канаді опинилося багато колишніх учнів тієї школи й, напевно, ще й далі його пам'ятають.

В 1949 році з родиною він виїхав до Австралії. Впродовж кількох десятиліть працював директором і вчителем українських суботніх шкіл в Мельбурні та багато років очолював новосторену Українську центральну шкільну раду Австралії. Помер 18 вересня 1999 року в Австралії.

Статті Д. Нитченка на різні теми збагачували сторінки журналів та газет „Нові дні", „Молода Україна", „Український Прометей", „Українські вісті" та інших.

Він віддано й жертвенно й енергійно впродовж всього свого життя працював на культурній українській ниві як педагог, організатор, розповсюджувач книг, письменник, поет та редактор багатьох альманахів, видав книги спогадів „В лісах під В'язьмою", „Від Зінькова до Мельбурну", „Під сонцем Австралії", збірку оповідань „На гадячому острові", „Стежками пригод", „З новоґвінейських вражень", „Слідами Миклухи-Маклая", „Вовченя", три видання популярно написаної книжки „Живий Шевченко", яка також була багато разів перевидана в Незалежній Україні.

Для шкіл українознавства він видав „Український правописний словник" та „Елементи теорії літератури і стилістики". Він є автором книг „У дзеркалі життя й літератури", „Люди великого серця", „Листи письменників" та „Двісті листів Б. Антоненка-Давидовича", в яких розповідає про відомих поетів і письменників Степана Васильченка, Гната Хоткевича, Бориса Антоненка-Давидовича, І. Багряного, Юрія Вухналя, Олексу Кобця й інших. Свої твори він видавав під власним прізвищем та під псевдами Дмитро Чуб та Остап Зірчастий.

Його старанням було перевидано багато різних книг Б. Антоненка-Давидовича, І. Багряного та інших. Майже всі свої заощаджені гроші він вкладав у видання книг, які сам й розповсюджував. Він заповів гроші на різні видавництва в Україні та діяспорі, а саме „Літературній Україні", „Українським вістям", Фундації ім. І. Багряного та Лізі українських меценатів, яка щорічно провадить конкурси української мови разом з родиною письменника і нагороджує тих, хто пропагує українське друковане слово, українську мову, історію та культуру.

Лавреатами премії Д. Нитченка в 2014 році стали письменник і журналіст Юрій Антипович, голова Спілки письменників України Віктор Баранов, редактор журналу „Березіль" Володимир Науменко. В церемонії вручення нагород, що відбулася 16 червня в Києві, брали участь дочки Д. Нитченка з Австралії – письменниця Леся Ткач (Леся Богуславець) та літературознавець Галина Кошарська й онука Лесі – Катерина Ткач.

В першу річницю відходу д-ра Анатолія Лисого

5 червня 2013 року помер найактивніший голова Фундації ім. Івана Багряного, лікар, журналіст, громадсько-політичний та церковний діяч д-р Анатолій Лисий.

В 1945 році він розпочав навчання на медичному факультеті університету в Мюнхені, Німеччина, яке закінчив 1950 року. Приїхавши з батьками в США, був покликаний в армію, де служив в ранзі лікаря-капітана, а після звільнення з армії був вісім років в резервах з ранґою майора.

Ще студентом у Німеччині він став членом Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП), яку створив і очолював до самої смерти І. Багряний. 1965 року був обраний членом Секретаріяту Центрального комітету УРДП, організаційним референтом та одним з заступників голови партії.

Після перенесення газети „Українські вісті" з Німеччини до США був обраний головою видавничої спілки. Він був один з організаторів Фундації ім. І. Багрного і очолював Фундацію в 1982-2000 та 2004-2008 роках.

В 1950 році було створено молодіжну організацію Об'єднання української демократичної молоді (ОДУМ), щоб охопити молодь з східніх та центральних земель України. А. Лисий став членом управи філії в Мінеаполісі. В 1973-1977 роках він очолював головну управу ОДУМ у США. Багато років належав до редакційної колеґії журналу ОДУМ „Молода Україна".

В 1989 році, коли в Україні почався процес відродження української держави, став головою Комітету допомоги Руху. Спершу пожертви було вислано особам та родинам, що пережили чорнобильську трагедію, зокрема обладнання для 40-ліжкового шпиталю.

В 2004 році А. Лисий був спостерігачем на виборах президента України й 6 листопада 2004 року в Києві несподівано захворів, перебував в лікарні у США, проходив реабілітаційне лікування.

За його активну працю для добра України йому було вручено 2010 року Почесний диплом лавреата премії ім. І. Багряного.

Похований обіч своїх батьків та брата в Мінеаполісі, Мінесота. Вічна Йому пам'ять !

Презентовано двотомник Івана Багряного

Автор двотомника Олександер Шугай (праворуч) і директор видавництва „Смолоскип" Ростислав Семків. (Фото: Ольга Погинайко)

Ольга Погинайко

КИЇВ. – 15 травня в Національній спілці письменників України відбулася презентація двотомного видання „Іван Багряний: нове і маловідоме", підготовленого для видавництва „Смолоскип" і Фундації ім. І. Багряного багаторічним дослідником творчости І. Багряного Олександром Шугаєм.

Велику допомогу в виданні книг приділи редактор „Смолоскипу" Наталія Ксьондзик та верстальниця Олена Нужна – майстри видавничих справ.

У презентації взяли участь директор видавництва Ростислав Семків, Посол Володимир Чорний, проф. Михайло Наєнко, Олег Чорногуз, Іван Драч, Олексій Микитенко та інші.

Розпочинаючи презентацію, О. Шугай розповів історію створення чи не найвідомішої публіцистичної публікації І. Багряного „Чому я не хочу повертатися в СРСР?".

О. Чорногуз розповів, як свого часу, будучи секретарем Спілки письменників, він долучився до налагодження О. Шугаєм контактів з донькою І. Багряного: „Всі секретарі боялися підписати йому рекомендацію на поїздку в Німеччину, а я підписав і думаю, що, дякуючи отому бюрократичному листу, ми сьогодні бачимо сподвижницький труд О. Шугая".

„Не кожному щастить наскочити на такого невтомного дослідника, як О. Шугай", – з таких слів розпочав свою розповідь про роботу в Товаристві культурних зв'язків з українцями за кордоном В. Чорний.

І. Драч у своєму слові наголосив на актуальності публіцистики І. Багряного і в наш час. Проф. М. Наєнко зауважив, що І. Багряний – важлива постать у зв'язках поколінь. Сучасні українські публіцисти, на жаль, чомусь не порушують тих питань, на які звертав увагу І. Багряний.

На презентації була порушена тема, що багато зібраних матеріялів про діяльність Фундації ім. І. Багряного не увійшло до виданих книг. Ці матеріяли вийдуть окремою книгою „Фундація ім. Івана Багряного – хроніка доброчинної діяльности в Україні та за її межами".

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви: 900 дол. – **Лідія Шаєнко** в пам'ять чоловіка Петра Шаєнка (з них 500 дол. – на пресовий фонд журналу „Бористен" та 400 дол. – для сиріт Дніпропетровська), 500 кан. дол. – **Українська Національна Федерація (УНО) Канади** для лікування майора Дмитра Афанасьєва та інших учасників війни з терористами (прислав голова УНО Микола Воротіленко); 150 дол. – **Анатолій Валюх-Брантон** – на потреби редактора „Бористену" Фіделя Сухоноса, по 100 дол. – **Лідія Таращук** для оздоровлення Д. Афанасьєва, **Олександер Стрільбецький** для допомоги Україні та Федір Гайовий на потреби української армії, по 50 дол. – **Леонард Луценко, Марія Андрусяк** на потреби в Україні та **Атанас Кобрин** – в пам'ять приятелів Олександра Воронина та Євгена Кальмана.

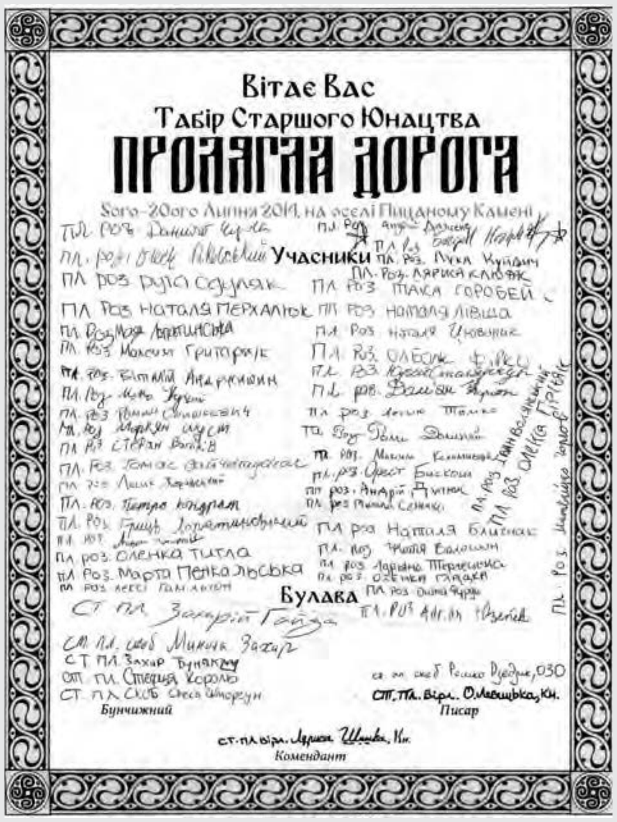
Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати газетам, журналам, сиротам, студентам та видавництвам, які популяризують українську історію, мову й культуру й освідомлюють народ України, що росіяни століттями поневолювали Україну й час уже дбати за свою державу та її добробут.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

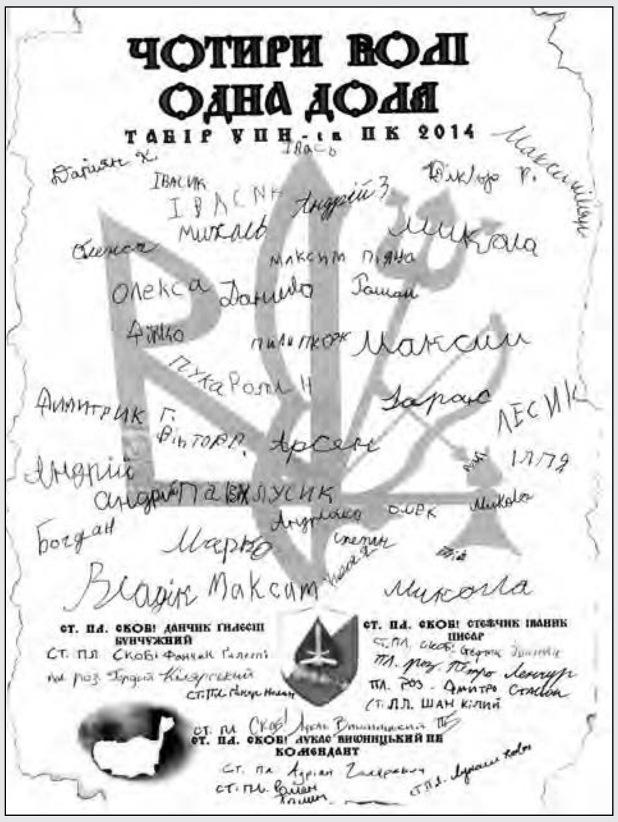
Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

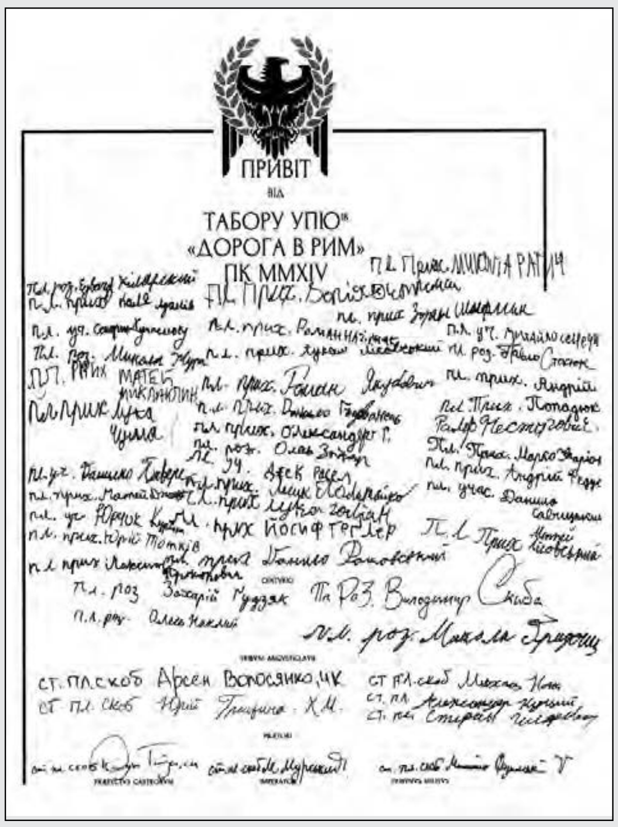
Привіти з пластових таборів

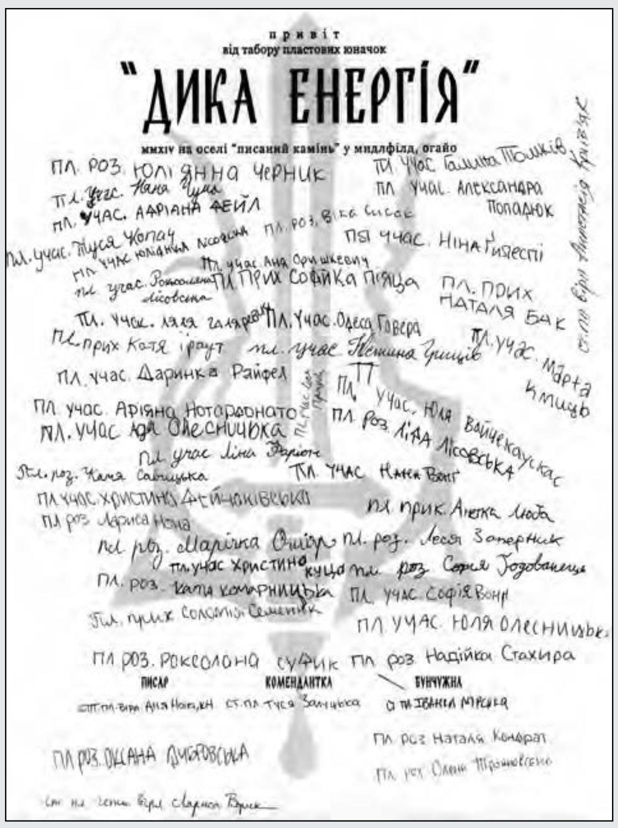

Табір старшого юнацтва „Пролягла дорога“ („Писаний камінь“)

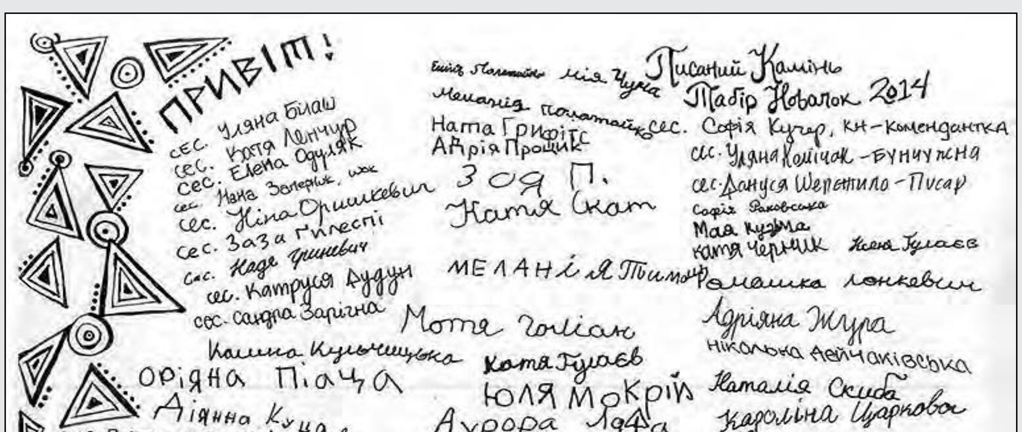

Табір новаків „Чотири волі – одна доля“ („Писаний камінь“)

Табір юнаків „Дорога в Рим“ („Писаний камінь“)

Табір юначок „Дика енергія“ („Писаний камінь“)

Табір новачок „Від сафарі з любов’ю“ („Писаний камінь“)

Пам’ять Лемківщини...

(Закінчення зі стор. 13)

ним населенням для виправдання зміни кордонів на користь Радянського Союзу, а також щоб етнічно і релігійно очистити Польщу і ліквідувати українське визвольне підпілля. Лише невелика кількість лемків покинула свою землю з власної волі, при цьому багато з них зазнали насильства або інших форм примусу.

Діяна Praвaнська-Рейлі з Вілтону, штат Конектикат, прочитала фраґменти зі своєї книжки „Scattered: The Forced Relocation of Poland’s Ukrainians after World War II“ („Розкинуті: примусове переселення українців Польщі після Другої світової війни“, видання університету Висконсину, 2013 року), яка описує переселення комуністичним урядом Польщі українсько-русинську національну меншість в 1944-1947 роках у рамках радянсько-польського договору про обмін населенням та під час Акції „Вісла“. Ця історично-документальна розповідь представляє події на основі спогадів двох сестер і брата, які опинилися в центрі тих драматичних подій і стали закладниками післявоєнного конфлікту.

Головні герої книжки – Петро, Меланія і Ганя Пиртеї – пережили Другу світову війну, щоб пізніше бути розділеними внаслідок політичних рішень, на які вони не мали зовсім впливу. Петро в 1945 році переселився разом з дружиною до радянської України, Меланія і Ганя під час Акції „Вісла“ були змушені поселитися в західній Польщі.

В зачитуваних фраґментах своєї книжки Д. Гованська-Рейлі також описала боротьбу Української Повстанської Армії проти депортації, а також ув’язнення польським урядом в таборі праці в Явожні прихильників УПА, серед яких знайшлися її рідні з родини Пиртеїв.

Олександра Яворницька-Новосад представила свою дослідницьку працю під заголовком „Зберегти від забуття: роля носіїв пам’яті у підтримуванні колективної ідентичности у трьох поколінь виселених лемків в західній Польщі“. На основі результатів дослідження, яке вона провела в 2005-2009 роках, включаючи ґрунтовні опитування серед етнічних лемків, які пережили виселення, та представників двох наступних поколінь, народжених вже після 1948 року, О. Яворницька-Новосад описала, як формувалася і передавалася з покоління на покоління лемківська етнічна ідентичність в різних її формах. Панеліст проаналізувала політичні, психологічні, соціяльні наслідки Акції „Вісла“ та її безпосередній вплив на процес формування етнічної ідентичности на індивідуальному і колективному рівнях.

Після виступів панелістів мала місце дискусія, а також відповіді доповідачів на запитання присутніх.

Ведучим панелю був д-р Богдан Горбаль, історик і бібліотекар Ню-йоркської Публічної бібліотеки. Д-р Б. Горбаль народився в Сціняві в Польщі, студіював історію у Вроцлавському університеті. Від 1990 року він мешкає у США, студіював бібліотечні науки в Квінс-коледжі в Ню-Йорку.

Дискутантом під час панелю був д-р Степан Рапавий з Бетезди, штат Мериленд. Д-р С. Рапавий – етнограф, фахівець з історії Східної Европи. Він походить з лемківського села Карликів і особисто пережив Акцію „Вісла“ 1947 року – перед еміґрацією до США того ж року.

(Переклад з англійської: Адам Стець)

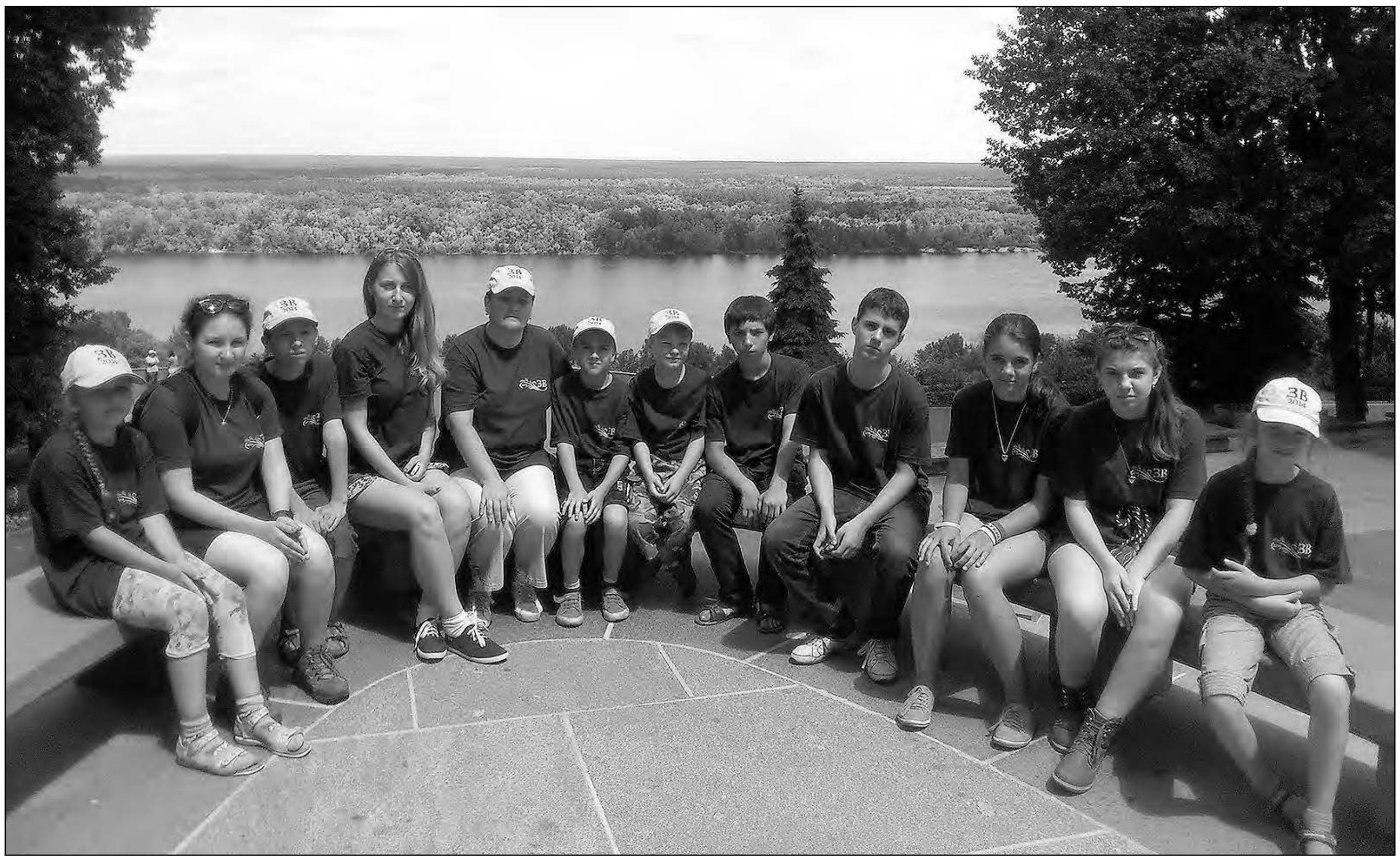
Донецькі пластуни продовжили таборування

о. Олександер Воловенко

ДОНЕЦЬК. – Від 30 червня по 9 липня відбувся міжстаничний пластовий табір „Земля велетнів-2014“, в якому взяли участь пластуни станиць Донецька та Авдіївки. Традиційно цей табір проходив у Донецькій області, на території пластової оселі ім. пластуна-сеньйора Івана Крамарчука. Але цього року, з огляду на небезпечну ситуацію в області, було вирішено провести табір за межами Донеччини.

Деякі батьки не відпустили дітей у табір у цей небезпечний час, а інші, навпаки, були раді, що діти якийсь час побудуть на безпечній території. Від'їжджали на табір з залізничного двірця під звуки автоматних черг – за два кілометри, в районі летовища, тривав бій.

Вибір місця таборування випав на Черкащину, а саме на село Медведівку, що у Холодному Яру. Директор Медведівського філіялу Чигиринського історико-культурного заповідника Богдан Легоняк радо погодився розмістити у себе донецьких таборовиків. Сам він родом з Івано-Франківщини, в юності чотири роки вчився на Донеччині, тому вважає Донбас своєю „малою батьківщиною“ і вже кілька разів гостинно приймав у себе донецьких пластунів.

Донецькі пластуни на Чернечій горі у Каневі.

Пластуни зі сходу України мали насичену екскурсійну програму: відвідали Чигирин з його музеєм гетьманства і Замковою горою; село Суботів з Іллінською церквою-усипальницею Богдана Хмельницького; пам'ятні місця Холодноярщини, пов'язані з Коліївщиною та визвольним повстанським рухом 1920-их років.

Один день таборовики присвятили екскурсії до Канева, де вшанували пам'ять великого Кобзаря. Саме тут, на Чернечій горі, біля пам'ятника Олексі Гірникові, три роки тому юначки Валентина Крутова та Наталя Шерекіна були іменовані пластунками-розвідувачками, і саме вони стали пластовими виховницями, привезли сюди дітей з донецького краю.

Табір провели члени пластового куреня „Княгині“ (комендант табору Тетяна Переверзєва).

За час таборування ситуація на Донеччині змінилася. Основні сили терористів змушені були залишити Слов'янськ і Краматорськ і переміститися до Донецька. Атмосфера у місті стала ще напруженішою. Батьки попросили не привозити дітей до самого міста, а висадити їх на одній з станцій на території, яку контролюють українські війська, де вони їх зустріли і розвезли у безпечні місця.

Почалася депутатська...

(Закінчення зі стор. 1)

Службою безпеки доказової бази з приводу антиукраїнської діяльности Комуністичної партії в Україні.

Як повідомила після цього засідання представник позивача, керівник Держреєстру Ганна Онищенко, „на даний момент порушено 308 кримінальних проваджень за злочинами окремих членів Комуністичної партії України. Крім того, ми маємо незаперечні докази, що керівник партії й інші члени підтримували анексію Криму, створення так званих „республік“ на сході України. Сподіваюся, суд дасть їм правильну оцінку“.

На жаль, справедлива обструкція, під яку потрапили комуністи у Верховній Раді, – це швидше знак саме їхнього ідейного і морального занепаду, ніж ідейного і морального здоров’я парляментської коаліції „Европейський вибір“, котра після Революції гідности, замість намацувати під ногами твердий ґрунт, забагато переймається власним партійним майбутнім і тому боїться позачергових парляментських виборів. А страх завжди спонукає шукати причину в інших, а не в собі.

Результат: 24 липня фракції від двох партій – „УДАР і „Свободи“ – вийшли з коаліції. І також 15 позафракційних депутатів. Обґрунтування дуже обтічне, хоч в цілому логічне: Верховна Рада не налаштована на конструктивну працю, узгоджену з волею українського народу.

Оскільки УДАР вже засвідчив свою відданість лінії П. Порошенка, то відмінність позиції „Батьківщини“, найчисельнішої фракції в парляменті, яка залишилася в коаліції з декількома ще депутатськими групами, полягає, швидше за все, в опозиції до Президента. Більшменш очевидно про це підтверджує виступ в парляменті 24 липня керівника фракції „Батьківщини“ Сергія Соболєва, який звернувся до П. Порошенка з вимогою негайно подати у Верховну Раду на ратифікування Угоду про асоціяцію з Европейським союзом. Це сильний хід. Гальмування з ратифікацією з кожним днем обростає негарними слухами – про ліберальну слабкість офіційного Києва перед Москвою, про таємні торги з Кремлем, який ніколи не зречеться наміру не пустити Україну до Европи.

В унісон „Батьківщині“ прозвучала ось ця фраза у Зверненні Групи „Першого грудня“ до Президента України і Верховної Ради: „…Виконуйте вами обіцяне і почніть жити по-новому. Насамперед увесь Український народ вимагає негайної ратифікації Угоди про асоціяцію з Европейським союзом. У влади не має ані політичних, ані моральних прав затягувати цей процес. Тверда політична воля здатна дозволити швидко втілити будь-які процедурні чи законодавчі рішення“.

Таким чином, ледве чи вихід з коаліції депутатів від партій УДАР і „Свободи“ послабить політичне становище „Батьківщини“ і двох її очільників – Прем’єр-міністра Арсенія Яценюка і голови Верховної Ради О. Турчинова. Те, що над обома тяжіють неминучі і неминуче непопулярні економічні реформи, врешті може обернутися для них навіть більшою особистою популярністю, зокрема і особливо для А. Яценюка, який у прем’єрському кріслі показав себе – і це в умовах війни – професійним, патріотичним і відповідальним діячем.

„Ми дуже поважаємо те, чого досягнув Арсеній Яценюк, починаючи від березня“, – сказав Посол США Джефрі Паєт на зустрічі з журналістами в Києві 25 липня.

Але момент склався вкрай критичний: розвал коаліції практично означає, що уряд не дістане від парляменту законів, необхідних країні, яка обороняється від російського аґресора. Тому „Батьківщина“ назвала крок Віталія Кличка „ножем у спину“ А. Яценюкові. А „ніж“, як припускає більшість експертів, подав Президент. З коментаря Віталія Пировича в „Еспресо ТВ“: „…Порошенко не зумів зробити Яценюка і Турчинова своїми політичними союзниками і вирішив розправитися з ними як з конкурентами“.

Ні, не так легко. Неймовірно тяжкий день 24 липня закінчився вельми емоційним, але від цього не менш переконливим виступом Прем’єра А. Яценка в парляменті і оголошеною ним відставкою уряду. Хто тепер візьме на себе всю відповідальність за завтрашній день України?

Протягом 30 днів Верховна Рада зобов’язана утворити нову коаліцію, оскільки без неї Кабінет міністрів не зможе працювати. Якщо це не вдасться, Президент оголосить позачергові парляментські вибори.

А. Яценюк закликав депутатів зібратися на позачергове засідання Верховної Ради 31 липня і ухвалити найнеобхідніші для країни законопроєкти: „Готовий до дискусії, але часу на базікання немає. Саме тому нехай депутати зберуться знов, раз ми за країну, а не за рейтинґи. Ставите на голосування закон про запроваджування нових видів оподаткування на важкі галузі, закон про бюджет, закон про газо-транспортну систему, і покажуте всій країні, що ви не просто „за“ вибори, а що ви „за“ країну. А то станеться так, що 26 жовтня не буде вже кому йти на вибори…“.

Про висліди цього засідання „Свобода“ повідомить вже в наступному числі.

А тим часом іде війна, і успіх українських захисників рідної землі вирішальною мірою залежить від офіційного Києва. Від того, що виявиться для нього важливішим – влада чи доля нації.

„Президентській“ партії...

(Закінчення зі стор. 3)

сі ще до проголошення незалежности та весь її період до останнього часу. „Заповідник“ стане потужним джерелом дестабілізації Слобідської, центральної і південної України, повсякчас загрожуючи розколом державі та унеможливлюючи зусилля щодо повернення Криму.

Сукупність перелічених та інших дій Росії проти України дозволяє окупантові сподіватися на повернення до своєї фундаментальної цілі – ліквідування української ідентичности, але це вже буде можливим лише за прикладом нацистської Німеччини – фізичного знищення носіїв ідентичности. Це споконвічна мета Росії стосовно України.

Що цьому може протиставити Україна? Масовий героїзм, згуртованість, суспільну відповідальність, повсюдну громадську підтримку збройних сил? Так. Проте цього замало.

Щоб виграти війну і цілковито відновити територіяльну цілісність країни, завдавши ментальної поразки російським неофашистам, Україні нарешті слід перестати бути частиною радянського соціокультурного простору – „русского міра“, у сучасній реінкарнації який направду обернувся для нас російською війною з самозваним „братом“.

В умовах війни ми змушені відновлювати і будувати свою державність. Війна наочно показала суспільству самоцінність державних інституцій – армії, правоохоронної системи, спецслужб, платіжної системи, системи соціяльного захисту, служб надзвичайних ситуацій. Усі вони не можуть функціонувати без законодавчого – парляментського забезпечення. А ця ланка політичної системи сьогодні є найслабшою.

Вибори наступного парляменту, які алярмом намагатимуться провести у жовтні, швидше за усе, відбудуться за чинним виборчим законом – виборча система так само є заручницею проросійських шантажистів у нинішньому парляменті. Відтак якість майбутнього депутатського корпусу буде цілком співставною з тим, який маємо нині. І саме ті депутати формуватимуть правлячу коаліцію та Уряд.

Щоб зупинити дальшу деґрадацію українського парляментаризму, треба було б надати нових змістів швидкоплинній політичній кампанії кінця літа – середини осені (як варіянт – зими). Для цього потрібні носії таких змістів, але основні партії „танцюватимуть“ майбутню парляментську кампанію „від тієї ж печі“ – популізм з поправкою на ситуацію війни, з прагненням догодити смакам якомога більшого числа виборців. У такий спосіб чинні парляментарі намагатимуться потрапити до наступного парляменту, зробивши ще один оберт коловоротом „недоторканних в українській політичній природі“.

Не виключено, що зупиняти „коловорот“ намагатимуться так само, як зупиняли Віктора Януковича. Однак, зупиняли – одні, а владу отримали – інші. Крім того, інструмент Майдану не може бути задіяним в умовах війни, бо це буде прямим потуранням аґресорові. Отже, залишається копітка політична праця у співпраці влади і суспільства, з одночасним перезавантаженням влади – передусім кадровим.

Кадрове оновлення слід починати з представницької влади. Давно час скласти список нинішніх парляментарів, які ні за яких умов не повинні знову отримати мандати. Критерії – голосування за „закони 16 січня“, участь у виконавчій та судовій владі за часів правління В. Януковича, безумовно – належність, коли б то не було, до „реґіоналів“ та комуністів, а також участь у „тушкуванні“. Ці критерії мають застосовуватися не лише до парляментарів, а й до всіх кандидатів у депутати.

Партії, що позиціонуватиметься на прийдешніх виборах, як „президентська“, буде непросто, бо довкола кадрових призначень та практики виконання владних повноважень новопризначеними вже складається доволі неґативне інформаційне поле. Чуткам про купівлю посад та призначення за родинно-клановими, а не морально-фаховими якостями, побори перевіряючих установ з підприємців, хабарництво, зрощености бізнесу і влади треба покласти край. Точніше – не чуткам, а реальним причинам, що їх породжують.

Так само надважливо спонукати партії, які візьмуть участь у прийдешній кампанії у своїх програмах викласти алґоритм повернення Криму, вітальної реабілітації Донбасу, дієві способи вичавлення з українського буття корупції, некомпетентности та пихатости чиновників, запровадження партнерських стосунків влади і суспільства. Підготування та презентація такої програми має бути публічне і являти собою частину прозорого політичного процесу.

Україні незабаром доведеться переможно закінчувати цю війну, постаючи перед світом у новій якості сильної, відповідальної, надійної держави. Тому явища політичної та соціяльної відсталости треба залишати у минулому. Разом з їхніми носіями – політиками, передусім.

(„Українська правда“)

Костянтин Матвієнко – політолог, політичний експерт, Київ.

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою, що у вівторок,
1 липня 2014 року, відійшла у Божу вічність на 90-му році життя,
наша найдорожча Мама, Бабця і Тета

св. п.

д-р Емілія Смалько-Гарасимчук

народжена 29 жовтня 1923 року в Дрогобичі.

Відвідини відбулися у середу, 2 липня, у похоронному заведенні Fucillo and Warren, Manville, NJ.

Похоронні відправи відбулися в четвер, 3 липня, в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Менвіл, Н. Дж.

Покійна була похована біля чоловіка, св. п. Євгена Гарасимчука, на цвинтарі Holy Cross, North Arlington, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

син	- Орест з дружиною Дебі та дітьми Ребекою, Кейлією, Вілямом, Дейнялом і Катериною
донька	- Арета Сарджентіні з чоловіком Анджелом
племінники	- Михайло Смалько з дружино Клавдією та сином Еліасом
	- Андреас Смалько з родиною
двоюрідний брат	- д-р Нестор Томич, ст., з дружиною Уляною і дітьми д-ром Нестором мол., д-ром Лукою, Мотрією і Таїсою та їхніми родинами

і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Їй пам’ять!

Родина просить бажаючих складати пожертви на

Orphans’ Aid Society for Ukraine
PO Box 630245
Little Neck, NY 11363

Родина широ дякує всім за молитви, пожертви, вислови співчуття та підтримку.

Ділимося сумною вісткою, що 16 липня 2014 року,
на 61-му році життя, по довгій недузі,
відійшла у вічність Божу

св. п.

мгр Зоряна Марія Луцька

Детройт , Миш., 1953 р. - Філядельфія, Па., 2014 р.

За фахом суспільна працівниця, довголітня членка Пласту, членка Українського Комітету Оборони Людських Прав у Філядельфії, активна парафіянка церкви Благовіщення у Філядельфії, яку обдаровувала своїм прекрасними голосом.

Похорон відбувся 21 липня на цвинтарі св. Марії у Фокс-Чейсі. Па.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ’ЯТЬ!

З Великим жалем прощаємо,

Друзі

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!